మాయమైన గూఢచారులు

సుజనశ్రీ

కేంద్ర గూఢచారిశాఖ డైరక్టర్ ఉపేంద్రగుప్తా సిగార్‌ని యాష్ ట్రేలో పడేశాడు. తనకెదురుగా కూర్చున్న ఇద్దరమ్మాయిలవంకా చూశాడు. అందులో మొదటి యువతి పేరు జూలీ. రెండో అమ్మాయి పేరు రమణి.

సొరుగులాగి అందులోనుంచి ఒక ఫోటోని తీసి టేబుల్ మీద పడేశాడు. "ఎంతో ప్రయత్నం మీద, ఎందరిదో కృషి వలన ఈ ఫోటో మాత్రం దొరికింది."

జూలీ ఫోటో అందుకొని చూసింది. కాళ్ళు చచ్చు పడిపోయిన స్త్రీ చక్రాల కుర్చీలో కూర్చుని ఉంది ఫోటోలో. ఆమె ముఖానికి నల్లని ముసుగు ఉంది చెవులూ,

ముక్కూ కప్పివేస్తూ, ఆమె కళ్ళు మాత్రమే కనుపిస్తునయ్.

"జాలీ అంటే ఎరగని కఠినాత్ముర్రాలైన ఈ స్త్రీ ఒక పెద్దముఠాకు నాయకురాలు. ఈ ఫోటోని సేకరించే ప్రయత్నంలో ఒకగూఢచారి ప్రాణాలు కోల్పోయాడు. ఇంకో ఏజెంటు వాళ్ళ చెతికి బందీగా దొరికిపోయాడు. ఆమె ఎవరో ఇంతవరకూ మనకు ఆ చూకీ చిక్కలేదు. ఆమె దుస్తుల్ని బట్టీ, మేలి ముసుగుని బట్టీ, ఆమెముస్లిమ్ స్త్రీలా అవుపిస్తోంది. ఆమె క్రింద పనిచేసే ముఠా మన గూఢచారి శాఖలో ఏజెంట్లకన్నా తెలివిగా ప్రవర్తిస్తున్నారు."

"ఇంతకీ మేం చేయాల్సిన పనేమిటో చెప్పారు కాదు!" జాలీ అడిగింది.

"వస్తున్నాను! ఆ ముఠాకు స్త్రీనాయకురాలు గనుక ఈ దఫా మిమ్మల్ని పంపటానికి నిర్ణయించాం!"

"ఇంతవరకూ మగ ఏజెంట్లను ఊహించుకునే ఆస్త్రీ, ముక్కుపచ్చలారని ఇద్దరు యువతులు తన రహస్యాల్ని పసిగట్టేందుకు వస్తున్నారని ఊహించదు!" జాలీ ఉషారుగా చెప్పింది.

"కరెక్ట్! అంతేకాదు. ఆ ముఠాలోని వ్యక్తులు మన అఫీసులోకే జొరబడి, మన సీక్రెట్ ఫైళ్ళను కొన్నిటిని ఫోటో తీసుకు వెళ్ళారు. అంతకన్నా మనకు ఇంకా అవమానం ఏముంది?" ఉపేంద్రగుప్తా నుదుట ముడతలు వచ్చినయ్, విచారంగా.

"అసలు ఆ ముఠావాళ్ళు చేస్తున్న దుండగం ఏమిటి?" రమణి అడిగింది.

"మన దేశానికి అణుశక్తి ఉత్పాదనకై కెనడా దేశం నుంచి యురేనియం దిగుమతి అవుతున్నది. మన దేశంలోకి యురేనియం సరాఫరా అవంగానే, అందులో కొంత భాగం

మాయమవుతోంది.

"ఈ ముఠా ఆ యురేనియంని ఏ శత్రుదేశానికో సర ఫరా చేస్తుండాలి! ఆ కిటుకు మేం కనిపెట్టాలి! అవునా? జూలీ పూర్తిచేసింది.

"సరిగా చెప్పావ్! దాంతో పాటు మాయమైన మన గూఢ చారుల్ని విడిపించాలి, వారు ఇంకా ప్రాణాలతో ఉంటే! ఇప్పుడు మీాకు విషయమంతా విశదమయింది కదూ? ఏమైనా అను మానాలుంటే అడగండి!"

"అనుమానాలేం లేవు సార్!"

"సరే! ఈ క్షణం నుంచి జూలీ కోడ్ నెంబర్ ఎక్స్8. రమణి నీకు అసిస్టెంటు. ఆమె కోడ్ నెంబరు జడ్ 3. ఇక మీారు వెళ్ళవచ్చు."

యువతు లిద్దరూ లేచారు. డైరక్టర్‌కి నమస్కారంచేసి సెలవు తీసుకున్నారు.

గోడలో రహస్య ద్వారం తెరుచుకొంది. దాన్ని దాటి లిఫ్ట్‌లోకి వచ్చారు ఇద్దరూ. లిఫ్ట్ పైకి లేచింది. మరో ద్వారం దాటే సరికి వాళ్ళు ఒక మందుల షాపులో ఉన్నారు.

షాపులో ఉన్న వ్యక్తికి విష్ చేసి పేవ్‌మెంట్ మీాదకు వచ్చారు. వెనక్కు తిరిగి ఒకసారి మందుల షాపు వంక చూశారు. పెద్ద బోర్డు మీాద "రామ్మూర్తి అండ్ బ్రదర్స్, ఇంగ్లీషు మందుల షాపు"అని ఉంది.

నిజానికది మందులషాపు కాదు. గూఢచారి శాఖ కార్యా లయానికి రహస్య ప్రవేశం అది. షాపులోంచి రహస్య ద్వారాల గుండా లిఫ్ట్‌లో ప్రయాణించి, నేలమాళిగలో ఉన్న కార్యా లయ్యాన్ని చేరుకోవాలి.

2

జూలీ, రమణి ఇద్దరూ మందుల షాపులోంచి బయటకు వచ్చారు. ఆ షాపు ప్రక్కనే మఫత్‌లాల్ వారి షోరూమ్ ఉంది. గాజు గదుల్లో వ్రేలాడగట్టిన చీరల వంక చూస్తున్నట్టుగా నిలబడ్డారు ఇద్దరూ!

నిజానికి ఎదురుగా ఉన్న అద్దంలో జూలీ; రోడ్డు ఆవతల వైపున, మందులషాపుకు ఎదురుగా ఉన్న వాచ్ రిపేరర్‌ని గమనిస్తోంది. గడియారాలు బాగు చేసే మిషలో అతడు తమనే పరీక్షగా చూడడం, తాము మందుల షాపు మెట్లు దిగుతూన్నప్పుడే. కనిపెట్టింది.

వాచ్ షాపులో వ్యక్తి తను కూర్చున్న చోటినుంచి లేచాడు. వెనక్కు తిరిగి నిలబడ్డాడు.

జూలీ అనుమానం తీరిపోయింది. "సందేహంలేదు! ఆ వెధవ అప్పుడే మన గురించి సమాచారాన్ని వైర్‌లెస్‌లో చేప్తేస్తున్నాడు."

"అంటే మన కార్యాలయంపై అతడు నిఘావేసే ఉంచు తున్నాడన్నమాట ఎప్పుడూ!" రమణి అడిగింది.

"నిజంగా అంతే! లేకపోతే వాడు మనవంకే ఇందాకట్నుంచి గుర్రుగా చూడాల్సిన పనేముంది!"

"మనకు ఒక ఇబ్బంది లేకుండా చేశాడు. మన పరిశోధన ఎక్కడ మొదలెట్టాలా అని ఆలోచిస్తున్న మనకు, ఆ బాధ తొలగించాడు.

"ఎలాగ?" రమణి ఆశ్చర్యంగా అంది.

"వెళ్తూ మాట్లాడుకుందాం రా!" అంటూ జూలీ అక్కడనుంచి. ఇద్దరూ పేవ్‌మెంట్ మీద తిరిగ్గా నడవసాగారు.

వీధి మలుపులో ఒక వ్యక్తి నిలబడి ఉన్నాడు. అతడి చెవిలో చెవిటి మిషన్ ఉంది.

"అదుగో ఆ పంది వెధవను చూశావా? మనవంకే గుర్రుగా చూస్తున్నాడు. వాడి చెవిలో ఉన్నది నిజంగా చెవిటి మిషనా లేక వైర్‌లెస్ రిసీవరా అని!"

ఇద్దరూ రహస్యంగా చూపులతోనే కూడబలుక్కున్నారు. చెవిటిమిషన్ పెట్టుకున్న వ్యక్తి తలవంచుకుని ఎదురుగా వస్తున్నాడు.

జూలీ, రమణి రెండుగా చీలి అతడికి దారి ఇచ్చారు. ఆ వ్యక్తి వాళ్ళను దాటుకుని వెళ్ళేసమయంలో జూలీ బూటు కాలు, నున్నని పేవ్‌మెంట్ మీద కొద్దిగా జారి, అతగాడికి డాష్ ఇచ్చింది.

మరు క్షణంలో బిక్కమొగం వేసుకుని అతడి మొగంలోకి చూస్తూ "ఓ! సారీ!" అంది.

"ఫరవాలేదు! మీకాలు నొప్పి పెట్టిందేమో చూసుకోండి!" అంటూ ఆ వ్యక్తి వెళ్ళిపోయాడు ముందుకు.

"అదేం? ఏం చేశావ్ వాడ్ని?" రమణి అడిగింది నవ్వుతూ

"వాడి ప్యాంటుకు "నల్లి"ని అంటించాను. ఆపరికరం నల్లి సైజులోనే ఉంది. ఎలా పని చేస్తుందో తెలుసుగా. వాడి మాటలనన్నింటినీ మనకు అందజేస్తుంది." అంటూ జూలీ నవ్వింది.

ఇద్దరూ కారులోకి ఎక్కారు." రమణి! నీవు కారుడ్రైవ్ చెయ్యి. పైన అద్దంలో మటుకు చూస్తూండు! మనల్ని అతగాడు వెంటాడుతాడనే నా ఉద్దేశ్యం."

"అవును! వాడి చూపులు చూస్తుంటే అలాగే అని

పిస్తోంది.''

"నీవు మన గదికి వెళ్ళి మన ప్రయాణానికి గుడ్డలూ అవీ సర్దు. నేను ఒక అరగంటలో కలుస్తాను!'' కారుదిగి డోర్ మూసేస్తూ అంది జూలీ కారుకదలిపోయింది.

జూలీ రోడ్డు ప్రక్కననే ఉన్న కూల్‌డ్రింక్ షాపుకు వెళ్ళిడ్రింక్ సిప్‌చేస్తూ కూర్చుంది.

చెవిటి మిషన్ వ్యక్తి టెలిఫోన్ బూత్‌లోకి వెళ్ళడం కనుపించింది. జూలీ తన అరచేతిని చెవి దగ్గర పెట్టుకుంది. ఆమె అరచేతిలో చాక్‌లెట్ సైజులో ఒక పరికరం ఉంది. దాన్లోంచి, టెలిఫోన్ బూత్‌లో మాట్లాడుతున్న వ్యక్తి మాట్లాడేదరంతా, అతడి ఒంటి మీద ఉన్న "నల్లి" ద్వారా వినబడుతోంది.

టెలిఫోన్ బూత్‌లో వ్యక్తి నెంబర్ డయల్ చేశాడు. రిసీవరెత్తి మాట్లాడసాగాడు. తన మాటల్ని మరో యువతి వింటున్నదనే విషయం అతగాడికి పాపం తెలియనే తెలియదు.

"హలో! భయంకర్‌ని మాట్లాడుతున్నాను. ఆ అమ్మాయి లిద్దరూ ఎటో తప్పించుకు వెళ్ళారు! ఏమిటి చెయ్యడం!"

"ఏడవలేక పోయావ్! వాళ్ళ అందాన్ని చూడంగానే కళ్ళు పొరలు క్రమ్మాయా ఏం? "వీరనారి''కి తెలియజేసి ఆమె నుంచి ఆజ్ఞలు తీసుకుంటాం! అందాకా లైన్‌లోనే ఉండు!'' అవతలి కంఠం కసురుకుంది.

"హలో! భయంకర్ పప్పులో కాలు వేశాడు! ఇప్పుడేం చెయ్యడం!'' ఫోన్‌లోంచి అవతలి వ్యక్తి మరెవర్నో అడగటం కూడా స్పష్టంగా వినిపించింది జూలీకి.

"హలో భయంకర్! నిన్ను వెంటనె కోటకు తిరిగిరమ్మని హుకుం!''

"అలాగే! అలాగే!" తడబడుతూ భయంకర్ ఫోన్ పెట్టేశాడు.

తను నిజంగా నక్కను త్రొక్కి బయులుదేరాననుకుంది జూలీ. కాకపోతే వెదకబోయిన కుందేలు దొరకడమేమిటి? ఈ భయంకర్ తనముఠానాయకురాలు 'వీరనారి'ని కలుసుకోవటానికి వాళ్ళ ముఠా కేంద్రానికి, 'కోట'కు వెళ్తున్నాడు. తనూ అతడి తోక పుచ్చుకొని వెళ్తేచాలు కోటలో సాగా వేసినట్టే.!

3

ఎక్స్‌ప్రెస్ రైలు వేగంగా పోతున్నది. జూలీ, రమణి ఫస్ట్‌క్లాస్ కంపార్టుమెంటులో కూర్చుని ఇంగ్లీషు మేగ్‌జైన్‌లు తిరగేస్తున్నారు. అదేబోగీలో మరో 'కూపే' లో ప్యాంటూ, కోటూ, టై,కాళ్ళకు ఫుల్‌బూటూ వేసుకుని పెద్దమనిషిలా భయంకర్ గూడా ప్రయాణిస్తున్నాడు.

టెలిఫోన్ బూత్‌లోంచి భయంకర్ బయటకు వచ్చి టాక్సీ పిలిచి 'రైల్వేస్టేషన్' అనడం జూలీ విన్నది తన దగ్గరున్న ట్రాన్స్‌మిటర్‌ద్వారా. స్టేషన్లో ఏఊరికి టిక్కెట్టు తీసుకున్నదీ గూడ ఆమెకు తెలిసి పోయింది 'నల్లి' ద్వారా.

త్వరగా రమణిని కలుసుకుని ఇద్దరూ స్టేషన్‌కు వచ్చారు. డ్రెస్ మార్చుకొని ఆంగ్లోఇండియన్‌లలా గౌను వేసుకున్నారు. తలకు విగ్గులు మార్చారు. భయంకర్ తమని చూసినా గుర్తు పట్టలేనంతగా మారిపోయారు.

జరిగిపోయిన సంఘటనని తలుచుకుని జూలీ నవ్వుకుంది. ఇద్దరు మగ గూఢచారులు మాయమైపోయారు. రాజస్థాన్ లోని థార్ ఎడారి ప్రాంతాల్లో వారిద్దరూ అదృశ్యమయినట్టు తాము చదివిన ఫైల్ వల్ల తెలిసింది. ఆ మగధీరుల్ని విడి

పించేందుకు మరో ఇద్దరు అబలలు బయదేరారు.

"ఏమిటి నవ్వుతున్నావ్! నాకూ చెబుదూ!" అనిడిగింది రమణి.

జూలీ జరిగిన విషయం అమెకూ చెప్పింది. ఇద్దరూ మరో సారి నవ్వుకున్నారు.

"మన 'భయంకర్' ఏం చేస్తున్నాడో చూసి వస్తాను!" అంటూ రమణి కూర్చున్న చోటినుంచి లేచింది.

టాయిలెట్ లోకి వెళ్ళే మిషతో అమె ప్రక్కనున్న 'కూపే' ల్లోకి చూసుకుంటూ వెళ్ళింది. ఆశ్చర్యం! భయంకర్ ఎక్కడా లేడు! టాయిలెట్ నుంచి తిరిగి వస్తూ మరోసారి చూసింది కళ్ళు పెద్దవి చేసుకొని.

అదే విషయం జూలీకి చెప్పింది. అంతలో జూలీ చేతి గడియారం నుంచి నాడికొట్టుకుంటున్నట్టుగా, అమె చేతికి టక్ టక్ మని శబ్దం వినిపించింది. రిస్టువాచ్‌ని చెవి దగ్గర పెట్టుకుంది అమె.

అందులో రహస్యంగా అతి చిన్నసైజు రేడియోసంకేతాలందించే రిసీవర్ ఉంది.

"ఎక్స్ ఎనిమిది! ఎక్స్ ఎనిమిది!" మీా గది అంతా శోధింపబడింది. ఆగంతకుడు దొరకలేదు. అంటే శత్రువులకు మీా ఉనికి తెలిసిపోయిందన్నమాట. మీారు ఇంక అప్రమత్తతో మెలగాలి!"

మెస్సేజ్ అయిపోయింది. జూలీ ఆశ్చర్యంగా రమణి వంక చూసింది. భయంకర్ మాయమైపోతే, ఇక తమకు దారి ఎలా తెలుస్తుంది.

అంతలో ఆమెకు మెరుపులా మరో ఆలోచనకలిగింది. తమ ఆచూకీని కనిపెట్టిన శత్రుముఠావాళ్ళు తమని అంత తేలి

కగా వదులుతారా! భయంకర్ కాకపోతే మరో భయంకర్ తమని వెంటాడుతూ ఉండవచ్చునని ఊహించింది.

రాజస్థాన్ రాష్ట్రానికి రాజధాని అయిన జైపూర్‌లో ఇద్దరూ రైలు దిగారు. అక్కడ ఒక ఇంటిని అద్దెకు తీసుకొని అందులోనే బస చేశారు, లోగడ వచ్చిన ఏజెంట్లిద్దరూ వాళ్ళ బసకు వెళ్ళి, అన్ని మూలలా శోధిస్తే 'వీరనారి' ఆచూకీని తెలిపే ఆధారం ఏమైనా దొరకవచ్చు!

అదే ఉద్దేశ్యంతో టాక్సీలో వాళ్ళ బసకు వెళ్ళారు. అదో చిన్నసైజు బంగళా. తమకు కేంద్రకార్యాలయం వారిచ్చిన డూప్లికేట్ తాళంచెవితో ఆ బంగళా తాళాలు తీసి లోపలకు ప్రవేశించారు.

ఎవరూ తమను వెన్నాడకుండా, తమ వెనుకనే తలుపులు మూసి లోపల గడియ పెట్టారు జూలీ, రమణి.

ఆటోమేటిక్ రైఫిల్స్‌ని చేతుల్లో పుచ్చుకొని లోపలకు జొరపడ్డారు. లోపలంతా చీకటిగా ఉంది. కిటికీ తలుపులు సైతం మూసివేసి ఉన్నాయి. గత చాలాకాలంగా వాటిని ఎవరూ తెరవలేదని తలుపుల మీద ఇసుక చెబుతుంది.

పెన్‌టార్చ్ వెలిగించి, గది అంతటా నేలమీద కార్పెట్ క్రింద వెదికసాగారిద్దరూ.

మెట్ల మీదుగా ఎవరో వస్తున్నట్లుగా అడుగుల చప్పుడు వినిపించింది.

చీకటిగా ఉన్న గది దీపాల కాంతితో వెలిగిపోయింది.

ఇద్దరు స్త్రీల వెనుకగా బలమైన హస్తాలు పడి వారి చేతుల్లోని రైఫిల్స్‌ని లాగేసినాయి.

వాళ్ళకెదురుగా టికెట్ కలెక్టర్ డ్రెస్‌లో ఉన్న వ్యక్తి ఒకడు చేతిలో పిస్టల్ పుచ్చుకొని నిలబడి ఉన్నాడు.

"వీరనారి మిమ్మల్ని తన దగ్గరికి తీసుకురమ్మంది. పిచ్చి వేషాలు వేయక, బుద్ధిగా మావెంట రండి!" అన్నాడతడు.

అతడి కంఠాన్ని బట్టి అతడే భయంకర్ అని కనిపెట్టేసింది జూలీ. మామూలు దుస్తుల్లో తమతో బాటు రైలెక్కిన భయంకర్ మధ్యలో మాయమయి, టికెట్ కలెక్టర్ యూనిఫారమ్‌లో తమను వెంటాడుతూనే వచ్చాడన్నమాట!

ఇద్దరు ధృఢకాయులు యువతులిద్దర్నీ తమ చేతుల్లో ఇరికించుకుని ఉన్నారు. జూలీ కళ్ళతో రమణికి సంజ్ఞ చేసింది.

జూలీ మెరుపులా తిరిగి అతని బొటన వ్రేలిని మెలి బెట్టింది. ఆమె వేసిన 'జూడో' కిటుకుతో రాక్షసుడిలాంటి వ్యక్తి నేలమీద పడిపోయాడు అరుస్తూ. వాడు పడడంతో రెండవ వాడి మీద వెళ్ళి పడ్డాడు. వాడూ క్రిందా పడిపోయాడు ఆ తాపుడికి.

భయంకర్ పెద్దగా అరిచాడు కోపంతో జూలీ టేబుల్ మీదున్న పేపర్ వెయిట్ తీసుకుని పైకప్పునించి వ్రేలాడుతున్న బల్బు కేసి విసిరింది. బల్బు పగిలిపోయింది.

ఈ హఠాత్సంఘటనకు భయంకర్ అదిరిపడ్డాడు. మరు క్షణంలో అతడు కిటికీ దగ్గరగా వెళ్ళి తలుపులు తెరిచాడు. గదిలోకి వెలుతురు వచ్చింది.

"ఏయ్ అమ్మాయిలూ! మీ మాన ప్రాణాలపైన ఆశ ఉంటే మంచిగా మాతో రండి!" అన్నాడు భయంకర్.

"మమ్మల్ని ప్రాణాలతో పట్టుకు రమ్మంది గదా మీ 'వీర నారి' మమ్మల్ని ఆమె దగ్గరకు తీసుకుపోకుండా చంపితే మీకు ఆమె ఎలాంటి శిక్ష విధిస్తుందో!" జూలీ నవ్వుతూ అంది.

భయంకర్ నాలుక కరుచుకున్నాడు. తన అనుచరులిద్దర్నీ చూస్తూ. చూడ్డానికి బలశాలురు! ఇద్దరు అమ్మాయిల్ని పట్టు

కోలేరూ? అంటూ జేబుల్లోనుంచి విజిల్ తీసి ఊదాడు.

మరో ఇద్దరు ధృఢకాయులు లోపలకు వచ్చారు. నలుగురు కలిసి ఇద్దరు అమ్మాయిల్ని బంధించి బంగళాలోంచి బయటకు తీసుకు వెళ్ళారు.

4

జూలీ, రమణిని కారులో వెనుక సీట్లో కూర్చోబెట్టి, అటూ ఇటూ ధృఢకాయులు కూర్చున్నారు. భయంకర్ స్టీరింగ్ ముందు కూర్చున్నాడు.

కారు వేగాన్ని పుంజుకుంది. సిటీ దాటి ఇసుక ప్రదేశంలోకి వచ్చింది. ఎడారిలో చాలాసేపు ప్రయాణం చేసి, ఒక పెద్ద రాతి కట్టడాన్ని చేరుకుంది, కారు.

''దిగండి!'' అన్నాడు భయంకర్, కారు దిగంగానే!

''ఎడారిలో ఈ కొండరాతికోట ఎక్కడిది?'' రమణి ఆశ్చర్యంగా చూస్తోంది.

ఒక ధృఢకాయుడు రమణిని ముందుకు త్రోశాడు. పెద్దగేటు తెరుచుకుంది. వాళ్ళను లోపలకు ప్రవేశపెట్టారు.

మరో పెద్దగది ముందు ధృఢకాయులు ఆగిపోయారు. భయంకర్ మాత్రం రివాల్వర్‌ని చేత్తోపుచ్చుకుని ఇద్దరు యువతుల్నీ ఇంకా లోపలకు తీసుకు వెళ్ళాడు. అధునాతనంగా ఉన్న గది వచ్చింది.

ఆ గది తలుపుదగ్గర నిలబడి ''ఇద్దరు స్త్రీ బందీలతో భయంకర్ వచ్చాడు!'' అని గోడదగ్గరగా నిలబడి చెప్పాడు భయంకర్.

ఒక్కక్షణం గడిచాక తలుపు ప్రక్కకు జరిగి లోపలకుదారి ఏర్పడింది.

లోపల అయిదారుగురువ్యక్తులు వ్రదంగంపనిచేస్తూన్నారు.

చిన్న చిన్న భవనాల నమూనాలు తయారు చేస్తున్నారు వాళ్ళు. వాటిని చూస్తుంటే వాళ్ళ పనితనానికి, ముచ్చట గొలిపే ఆ చిన్న భవానాల్ని మెచ్చుకోకుండా ఉండలేకపోయింది జూలీ.

వడ్రంగం పనిచేస్తున్న వ్యక్తులు వాళ్ళపనేమిటో వాళ్ళదే గానీ, కనీసం తల ఎత్తి అయినా వచ్చిన వాళ్ళవంక చూడనేలేదు.

వడ్రంగం పనివాళ్ళను తప్పుకుని ఇంకా ముందుకు వెళ్ళారు అతివలిద్దరూ.

భయంకర్ గోడలో ఏదో స్విచ్ నొక్కాడు. ఒక్కక్షణం గడిచాక తలుపు మీదున్న ఎర్రలైట్ వెలిగింది. తర్వాత బంయ్, మంటూ చప్పుడు చేస్తూ గోడలో తలుపు ప్రక్కకు జరిగింది.

ఆ గది అధునాతనంగా పాలరాతితో నిర్మింప బడిన గోడలూ నేలా కప్పూ తెల్లగా ఉన్నయ్, వెలుతురు ఎక్కడనుంచి వస్తు న్నదో గానీ గది కాంతి వంతంగా ఉంది.

ముగ్గురు వ్యక్తులూ లోపలికు రాగానే వాళ్ళవెనుకగా తలుపు మూసుకు పోయింది.

గదిలో వాళ్ళకెదురుగా ఒక టేబుల్ ఉంది. టేబుల్ వెను కగా ఒక స్త్రీ, నల్లనిచీర నల్లని బ్లౌజూ వేసుకుని కూర్చున్నది. ఆమె ముఖం గుర్తుపట్టటానికి వీల్లేకుండా ఈ చెవిమీదనుంచి ముక్కుమీదుగా రెండో చెవిమీదకు నల్లని మజ్లిన్ తెరఉంది. ఆమె కళ్ళుమాత్రవే కనబడుతున్నాయ్.

"వీరనారి! ఆ యువతులిద్దర్నీ పట్టితెచ్చాను!" అన్నాడు భయంకర్, వాళ్ళిదర్నీ ముందుకు తోస్తూ.

గూఢచారి కార్యాలయంలో ఉపేంద్రగుప్తా చూపిన ఫోటో లోని, ముఠా నాయకురాలు ఈమే నన్నమాట అనుకుంది. జూలీ. అత్యంత కఠినాత్మురాలని పేరు మోసిన 'వీరనారి' తమశాఖలోని ఇద్దరు ఏజెంట్లను దయాదాక్షిణ్యాలు లేకుండా

పొట్టనబెట్టుకున్న వ్యక్తి ఈమే నన్నమాట!

"అమ్మాయిలూ! నేనడిగే ప్రశ్నలకు సరిగా బదులు చెప్పండి! లేదా మీ ప్రాణాలపై ఆశ వదులుకోవలసి వస్తుంది!" గరగరలాడుతూ మైక్రోఫోన్‌లో ఆమె గొంతు కర్కశంగా వినిపించింది.

"హుఁ!" అంటూ జూలీ నిర్లక్ష్యంగా నవ్వింది.

"మీరు జైపూర్ ఎందుకువచ్చారు?" వీరనారి తన మొదటి ప్రశ్నను విసిరింది.

జూలీ కోపం పట్టలేక పోయింది. వేగంగా ముందుకు నడిచి ఆమె ముఖానికున్న మేలి ముసుగుని చించుదామని యత్నించింది.

జూలీలో చలనం గమనించగానే వీరనారి టేబుల్ మీదున్న స్విచ్ నొక్కింది.

అంతే! జూలీ శిలా ప్రతిమలా స్తంభించి పోయింది. ఆమె మనసు పనిచేస్తూనే ఉన్నది. కానీ కాళ్ళూచేతులూ కదల్చ లేక పోతోంది.

వీరనారి వికటంగా నవ్వింది. "నీవు కదలలేవు జూలీ! ఒక శక్తి వంతమైన కాంతి కిరణం నీమీదకు ప్రసరింప బడింది. దాని ప్రభావం వలన నీవు కదలలేవు, నా శక్తి ఎలాంటిదో ఇప్పటికైనా తెలిసి వచ్చిందా; ఇక నా ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పు!"

జూలీ కాళ్ళు చేతులు తిరిగి ఆమె స్వాధీనంలోకి వచ్చినయ్, వీరనారి మళ్ళీ స్విచ్ ఆఫ్ చేసేసరికి.

"నా బొందిలో ప్రాణం ఉండగా నీకు నేనేం చెప్పను!" జూలీ మొండిగా అంది.

వీరనారి భయంకర్‌కు ఏదో సైగ చేసింది.

"మా నాయకురాలినే ఎదురించే ధైర్యం ఉందా! మీాకు చావే గతి! రేపుదయానికి కుక్కచావు చస్తారు మీారిద్దరూ! ఊఁ! నడవండి!" భయంకర్ కంఠం గది అంతా మారు మ్రోగింది.

వీరనారి గదినుంచి వచ్చిన వేపుగా వెళ్ళటానికి వెను దిరిగింది జూలీ. ఆమె వెన్నులో పిస్తోలు మొన గుచ్చుకొంది.

"అటు కాదు! ఇటు! " అంటూ మరో దిశగా చూపించాడు భయంకర్.

ఇంకో వేపు గోడలో మరో తలుపు తెరుచుకుంది. ఆ దారిగుండా కొంత దూరం వెళ్ళేసరికి నేల మాళిగలోకి మెట్లు వచ్చినయ్. కొండరాతి నేల చల్లగాఉంది. లోపల జైలు గది ల్లోంచి కంపు కొడుతున్నది.

ఒక మూాలగా కాగడా వెలుగుతోంది. ఒక్కొక్కజైలు గదినీ దాటుకుంటూ పోతుండగా, ఒక గదిలోంచి మూాలుగు విన వస్తోంది. బహుశా చిత్రహింస పెట్టి, ఆ వ్యక్తిని తెచ్చి జైల్లో పారేసి ఉంటారనుకుంది. జూలీ.

సెంట్రీ ఒక గది తలుపు తెరిచాడు. జూలీ, రమణి ఇద్దర్నీ లోపలకు తోసి తలుపు మూసి గడియపెట్టాడు బయట.

అక్కడున్న గదుల తలుపులకు గడియలే తప్ప, తాళాలు లేవని గ్రహించింది జూలీ, జైలు గది తలుపుకు పైన చిన్న కిటికీ మాత్రమే ఉంది.

5

తమను బంధించిన గది అంతా చీకటిగా ఉంది. నేల మీాద పడుకోవటానికి కాబోలు ఎండు గడ్డి పరిచి ఉంది. తలుపుకు ఎదురు దిశగా గోడలో ఎత్తుగా మరో చిన్న కిటికీ

ఉంది.

జూలీ తమ ఒంటిమీది పరికరాలు లాక్కోనందుకు సంతోషించింది. మినీ స్కర్టు జేబులోంచి పెన్‌టార్చ్ తీసి వెలిగించింది.

"రమణీ! ఇందాక మనం వచ్చేటప్పుడు మరో గదిలోని బంధితు డెవరో మూలగటం విన్నావుకదూ!"

"అవును! విన్నాను. వాడినుంచి కూడా ఏదైనా రహస్య సమాచారం సేకరించాలని, వాడ్ని ఏకీలుకా కీలు విరచి ఉంటారు!" రమణిఅంది.

అతగాడు మన శాఖవాడై ఉంటాడేమో! మనం ఎలాగైనా ఇక్కడ్నుంచి బయటపడి, అతడెవరయిందీ కనుక్కోవాలి! అతడు మన తప్పిపోయిన ఏజెంట్ అయితే, అతడ్ని విడిపించవచ్చు!"

"ఏడిసినట్టే ఉంది! బోనులో ఎలుకల్లాగ మనం బంధింపబడి ఉన్నాం, ఇంకో వ్యక్తిని మనం ఎలా విడిపించగలం!"

జూలీ నేలమీది గడ్డినంతా ప్రోగు చేసింది.తరావాత తన స్కర్ట్ జేబులోంచి సన్నని వైర్‌ని తీసింది. దాని చివరగా చిన్నరింగు ఉంది.

తలుపు కిటికీలోంచి బయటకు చూసింది జూలీ.తలుపు మీాద టకటకమని శబ్దం చేసింది మెల్లిగా. ఒక్క క్షణం లేచి చూసింది. తను చేసిన శబ్దానికి ఎవరన్నా అటుగా వస్తారేమోఅని!

అక్కడ చేరువలో ఎవరూ లేరని రూఢి చేసుకుని కిటికీ చువ్వల సందుల్లోంచి తీగను జారవిడిచింది. నెమ్మదిగా క్రిందకు జారవిడుస్తూ, రింగు వెళ్ళి గడియకు తగులుకునేలా

చేసింది.

తీగను కొద్దిగా పైకి లాగేసరికి గడియ క్రింద కొక్కెం నుంచి పైకి లేచింది. కిటికీ చువ్వల్ని తప్పిస్తూ తీగను జరిపింది ప్రక్కకు. గడియకూడా ప్రక్కకు జరిగింది. మెల్లిగా తలుపును తెరచి, ఆ సందుకింద చేయిని బయటకు పెట్టి రింగును గడియనుంచి ఊడదీసింది.

తరువాత తీగను చుట్టి జేబులో వేసుకుంది. తలుపు ఇంకా కొంచెం తెరచి తల బయటకు పెట్టి చూసింది.

బయట ఎవరూ లేరు. బహుశా ఉన్న ఒకరిద్దరు సెంట్రీలు ఎక్కడో నిద్రపోతూ ఉంటారనుకుంది జూలీ.

తలుపు బాగా తెరుచుకొని, బయటకు వచ్చింది జూలీ! పిల్లిలా అడుగులో అడుగులు వేసుకుంటూ. మూలుగు వినబడుతున్న సెల్ దగ్గరకు వెళ్ళింది.

ఆ గది తలుపు తెరుచుకుని లోపలకు వెళ్ళింది. గడ్డిమీద పడుకుని ఒక వ్యక్తి మూలుగుతున్నాడు. అతడు కళ్ళు తెరచి చూశాడు తలుపు తెరిచిన అలికిడివిని

జూలీ అతడి ముఖంలోకి చూస్తూ "ఎవరు నీవు!" అని అడిగింది.

"నా పేరు కరుణాకర్!"అన్నాడు ఆ వ్యక్తి నీరసంగా.

"ఆ పేరు కాదు! కోడ్ నెంబరూ. కోడ్ నేమ్ లేదా?"

అతడి కళ్ళుమెరిసినయ్." నా నెంబరు అపోలో ఆరు! చంద్రుడు లేకపోయినా తారకలు వెలుగుతూనే ఉంటయ్!"

"నేను ఎక్స్8ని. నాపేరు జూలీ! నిన్ను విడిపించటానికే నేను పంపబడ్డాను! లేవగలవా? మనం త్వరగా ఇక్కడ నుంచి పారిపోవాలి!"

ఆమె తన చెయ్యిని అతగాడికి ఆసరాగా ఇచ్చింది. కరుణా

కర్‌ని వెంటబెట్టుకుని వచ్చి రమణిని కలుసుకుంది జూలీ.

తన గదిలోని గడ్డికి నిప్పు అంటించింది ఆమె. తలుపు లాగి గడియ పెట్టింది.

అంతలో మెట్లమీద అడుగుల చప్పుడు వినిపించింది. ఖాళీగా ఉన్న మరో జైలు గది లోకి జొరబడి దాక్కున్నారు ముగ్గురూ.

సెంట్రీలోపలకు వచ్చాడు. పొగ వస్తున్న గది తలుపు తెరుచుకుని లోపలకు వెళ్ళాడో లేదో, జూలీ పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి. అతడున్న గదితలుపుకు బయట గడియవేసింది.

"త్వరగా రండి! మనం ఇక్కడనుంచి దాటుకోవాలి, వాడు అరచి గోల చేయక ముందే!" అంటూ జూలీ మెట్లవేపుగా పరుగెత్తింది. మిగతా ఇద్దరూ ఆమెను అనుసరించారు.

మెట్లు ఎక్కిన తర్వాత మరో పెద్దహాలు వచ్చింది. అటూ ఇటూ పరుగెత్తి ఎవరూ లేరని నిర్ధారణ చేసుకుంది. మళ్ళీ వెనక్కు వచ్చి చూసేసరికి కరుణాకర్ ఒక్కడే కను పించాడు. రమణి మాయమయింది.

"రమణిఏది?" ఆత్రుతగా అడిగింది జూలీ.

నావెనుకనే నిలబడి ఉన్నదే? ఇంతలోనే ఏమయింది?" అంటూ నోరెళ్ళ బెట్టాడు కరుణాకర్.

ఒక వేళ ఏదైనా మర్చిపోయి వెనక్కు వెళ్ళిందేమో అని మరో నాలుగడుగులు వెనకు వెళ్ళి రమణి కోసం వెదికింది. రమణి జాడ లేదు.

జూలీ హృదయం దడ దడ కొట్టుకుంది. ఇంకా వెనక్కు పోయి, కరుణాకర్ బంధింపబడిన గదిలోకి గూడ వెళ్ళి చూసింది. అక్కడా లేదు. అనుమానం తీరక మిగతా గదులు గూడా వెదికింది. ఎక్కడా రమణిజాడ లేదు.

అటూ ఇటూ హడావిడిగా పరిగెత్తుతున్న జూలీ వంక కోపంగా చూస్తూ అరుస్తున్నాడు. లోపల బంధింపబడిన సెంట్రీ. వాడికేకలకు ఎవరైనా, ఏక్షణానైనా అక్కడకు వచ్చే ప్రమాదం ఉంది.

తల్లి పిల్లివెంట తిరిగే పిల్లికూనలాగ, కరుణాకర్ ఆమెను అంటిపెట్టుకుని తిరుగుతున్నాడు. తను బ్రతికి బయట పడ్డాననుకుంటే, అంతలోనే రమణి మాయమయింది. ఆమె కోసం వెదుకులాటలో తాము తిరిగి పట్టుబడ్డామంటే ఇక ఏమన్నా ఉందా?

జూలీ కళ్ళు ఎక్స్‌రే లాగ గోడల వంక పరీక్షగా చూస్తున్నాయ్. రమణి ఉన్నదున్నట్టుగా గాలిలో కలసిపోలేదుకదా? ఆమెను మరో రహస్యమార్గం గుండా ఎవరో లాక్కెళ్ళి ఉండాలి.

తను తప్పించుకున్న జైలుగదిలోంచి పొగబాగా వస్తున్నది గడ్డి తగులబడి. ఆ పొగ అంతా ఒకవైపు గోడలో సన్నని పగులు వేపుగా పోతున్నది.

ఇటు వైపు తప్పకుండా ఏదో రహస్యమార్గం ఉండి ఉంటుంది, అనుకుని ఆవైపుగా గోడను ప్రతి అంగుళం మేరా తడమ సాగింది.

గోడనిండా ఇసుక రేణువులు పడి ఉన్నయ్. ఒకరాయి మీద మాత్రం అప్పుడే దాన్ని ఎవరో తుడిచినట్టుగా శుభ్రంగా ఉంది. ఆ రాయిని అన్నిమూలలా తన వేళ్ళతో గట్టిగా వత్తుతోంది జూలీ.

వెనక నుంచితుపాకి ప్రేలింది. జూలీ ఉలిక్కిపడి వెనక్కు చూసింది. గదిలో బంధింపబడిన సెంట్రీ తన అరపులకు ఎవరూరాలేదని, తన చేతిలోని రైఫిల్‌ని తలుపు రంధ్రంలోంచి

బయటకు పెట్టి కాల్పులు మొదలెట్టాడు గాలిలోకి. ఆ కాల్పులు విని అయినా మిగతా సిపాయిలు వస్తారని అతడి వన్నాగం.

జూలీ తన ప్రయత్నం కొనసాగించింది. ఎలుక బోనులో ఎలుకల్లాగ మనం ఇక్కడ చిక్కుబడిపోయాం! సైనికులు వస్తున్నారల్లే ఉంది, ఆ కాల్పులు విని! అన్నాడు కరుణా కరం బాధగా.

మెట్లమీద బూట్ల చప్పుళ్ళూ, సెంట్రీల అరపులు వినవస్తున్నయ్. మిగతా సిపాయిలు వస్తున్నారని గ్రహించిన సెంట్రీ, గదిలో బంధింపబడిన సెంట్రీ రాజస్థానీ భాషలో "ఇద్దరు ఖైదీలు తప్పించుకుని మరో ఖైదీని గూడా పిలిపించారని,, అరుస్తున్నాడు.

జూలీ ఇక లాభం లేదని ఆశ వదలుకుని ఇటు తిరిగింది. అలా తిరగడంలో ఆమె చేయి మరోరాతి పలక మీద పడటమేమిటి, చప్పుడు కాకుండా గోడలో మరో తలుపు తెరచుకోవడ మేమిటి' విచిత్రంగా జరిగిపోయింది.

కరుణాకర్ చెయ్యిపుచ్చుకొని లాక్కెళ్ళూ జూలీ ఆ ద్వారం లోంచి గోడ అవతలకు పరుగెత్తి కెళ్ళింది. ద్వారం తిరిగి మూసుకు పోయింది

సిపాయిలు మెట్లుదిగి జైలు గదుల దగ్గరకు వచ్చారు అప్పుడే.

6

"క్షణాల్లో బతికిపోయాం! ఇంకో నిముషం ఆలస్యం అయినా మనం మళ్ళీ పట్టుబడి పోయే వాళ్ళం!" అన్నది జూలి.

కరణాకర్ తలూపాడు.

"ఏం! మనం బయటపడ్డందుకు సంతోషించవేం?,,

అంది జూలీ అతడి విషాద వదనం చూస్తూ.

"మనం గూఢచారులం! వీరనారి ఆచూకీ కనుక్కోవ టానికి పంపబడ్డ వాళ్ళం! రమణి విషయం తర్వాత చూడవచ్చు. ముందుముందు నాయకురాలి గురించి సమా చారంకోసం యత్నించాలి!,, అన్నాడు కరుణాకర్.

జూలీ ముఖం కోపంతో జేవురించింది. "ఆ సంగతి నీవు ప్రత్యేకంగా గుర్తు చేయనక్కర్లేదు. మన పని కేవలం నాయకురాలి ఆచూకీతీయుటమేకాదు, మాయమైన గూఢ చారుల్ని వెదికి వాళ్ళను సురక్షితంగా కేంద్రానికి అప్పగించాలి. అందువల్లనే నీవూ జైల్లోంచి బయటపడ్డావని మర్చిపోకు!"

కరుణాకర్ ఆమె కళ్ళల్లోకి చూసి తలవంచుకున్నాడు. "క్షమించు మాడమ్! నాయకురాల్ని గురించి తెలుసుకోవాలనే ఆతృతలో ఏదో అనేశాను."

ఎదురుగా ఉన్న మెట్లెక్కి పైకి వెళ్ళారు ఇద్దరూ! ఒక ద్వారం దగ్గర మెట్లు ఆగిపోయినయ్.

తలుపు హ్యాండిల్ త్రిప్పి నెట్టింది జూలీ. తేలికగా తలుపు తెరుచుకుంది. తలుపు సందులోంచి తల లోపలకు పెట్టి చూసింది ఆమె.

"అరె? ఇది 'వీరనారి' గదే! ఆమెలేదు. ఖాళీగా ఉందే!" ఆశ్చర్యాన్ని వెలిబుచ్చింది.

కరుణాకర్ గూడా తలుపు నెట్టుకుని లోపలకు చూశాడు.

"నిన్నుగూడా ఈగదిలోకి తీసుక వెళ్ళారా ముందర?" అని అడిగింది జూలీ.

"అవును! కానీ అప్పుడు టేబుల్ ముందు నల్లని దయ్యంలాగా 'వీరనారి' కూర్చుని ఉంది. ఇప్పుడామెలేదే?"

జూలీ గదిలోకి వచ్చింది. కరుణాకర్ గూడా గదిలో ప్రవే

శించి తమ వెనుకనే తలుపు మూసి లోపల గడియపెట్టాడు.

జూలీ గదినంతా కలయజూసింది. ఆ గది నాలుగు గోడల్లోనూ, నాలుగు ద్వారాలున్నయ్. ఒకటి యిప్పుడు ప్రవేశించింది. రెండోది వీరనారి కుర్చీకి వెనుకగా ఉంది. తూర్పు దిక్కుగా ఉన్న ద్వారంలోంచే తననూ, రమణినీ ప్రవేశపెట్టారు. ఉత్తరపు దిశగా ఉన్న వాకిలి తెరిచి తామిద్దరనూ జైలుకి తీసుక వెళ్ళారు.

అయితే ఆముఠా నాయకురాలు, 'వీరనారి' ఎక్కడకు పోయినట్టు అనుకుంది జూలీ.

జూలీ నేరుగా నాయకురాలి టేబుల్ దగ్గరకు నడిచింది వెనుక జేబులోంచి 'టెస్టర్'ను తీసి ఆ స్టీల్ టేబులో కరెంటు. ప్రవహిస్తున్నదేమో అని పరీక్షించి చూసింది.

అలాటిదేమీ లేదని రూఢీచేసుకున్నాక, దాని డ్రాయర్ని తెరవాలని యత్నించింది. కాని ఆ సొరుగు లోపల తాళం వేయబడి ఉంది. మరో జేబులోంచి చిన్న సాధనాన్ని తీసి సొరగు తాళం తీయటానికి యత్నించింది.

"ఏమిటి నీవు చేసేది?" కరుణాకర్ ఆమెను వారించాడు.

"ఆమె రహస్య సమాచారాన్ని తెలిపే కాగితాలు ఇందులో భద్రపరచబడి ఉంటయ్! వాటిని సంగ్రహించబోతున్నాను!"

డ్రాయర్ తెరుచుకుంది. జూలీ దాన్ని బయటకు లాగబోతూండంగా, కరుణాకర్ తన చేత్తో దాన్ని లోపలకు నెట్టేశాడు.

"నీవన్నట్టుగా ఇందులో అతి ముఖ్యమయిన కాగితాలుంటే, ఈ డ్రాయరుకు, అలారం బిగించబడి ఉంటుంది! డ్రాయర్ లాగంగానే ఎక్కడో సైరన్ ప్రమోగుతుంది. మనం పట్టుబడి పోతాం!" అన్నాడు అతడు.

"ఛీ! అడుగడుగునా నీకు అనుమానాలే! ఆడదాన్ని నాకున్నంత తెగింపుకూడా లేదేంనీకు? నీవు అసలు గూఢచారి వేనా?" అంటూ బుసలు కొట్టింది జూలీ కోపంగా.

అంతలోనే ఆమె చేయి సొరుగుని బయటకు లాగింది. సొరుగులో చిన్న స్టీల్ కేస్ ఉంది. ఎంతో రహస్యమైన పత్రాలను మాత్రమే అలాంటి కేస్‌ల్లో ఉంచుతారని జూలీకి వెన్నతో బెట్టిన విద్యలా తెలుసు. ఆకేస్‌ని గౌనులోపల వీపు వెనకభాగంలో దాచేసింది.

ఆకేస్‌ని జూలీ తీసిన మరుక్షణంలో పెద్దగా అన్ని వైపుల్నుంచి బెల్ మ్రోగింది.

'నేచెప్పలేదా?' అన్నట్టుగా చూశాడు కరుణాకర్.

గది బయటనుంచి అరుపులు వినబడుతున్నాయ్.

జూలీ పరుగు తీసింది. తాము వచ్చిన ద్వారం తెరచుకుని ఆ గదిలోంచి బయట పడింది. కరుణాకర్ తలుపు మూసేశాడు.

జూలీ తలుపుకు చెవిని ఆనించి లోపల జరిగేది వినటానికి ప్రయత్నించింది.

ఎవరో పెద్దగా అరస్తూ, ఆజ్ఞలు జారీ చేస్తున్నారు. ఆకంఠం భయంకర్‌ది!

"ఇంకా క్రిందికి పోతే నయం!" అన్నాడు కరుణాకర్ మెట్లక్రిందకు చూపిస్తూ.

"అవసరం లేదు. ఇది సాధారణంగా వాడే ద్వారం కాదు. రహస్యద్వారం. మనం ఆ ద్వారం గుండా వచ్చామని, వాళ్ళు చస్తే ఊహించలేరు!" అంది జూలీ.

జూలీ ఆలోచనలు రమణి మీదకు మళ్ళినయ్, ఆమె జాడ తెలియలేదు ఇంతవరకూ, ఆమె ఎక్కడున్నట్టూ? ఏమ

యినట్లా?

"ఇక్కడెవరూ లేరే! పొరబాటున బెల్ మ్రోగి ఉండాలి! పదండి పదండి!" అన్నాడు భయంకర్.

"ఒకవేళ అతడు డ్రాయర్ తెరవబడిందని కనిబెట్టే డంటే, మనకు అపాయం తప్పదు!" అన్నాడు కరుణాకర్.

"తమ నాయకురాలి టేబుల్‌మీద వ్రేలు పెట్టటానికి గూడ వాడికి సాహసం ఉండదు. అదికాదు, మనం ఆలోచించ వలసిన విషయం. గదిలోంచి అలారం బెల్ మ్రోగినా. నాయకు రాలు రాలేదేం? అంటే ఆమె ప్రస్తుతం ఇక్కడ లేదా?"

"నిజమే! నీవు చెప్పేది నిజమే అయి ఉండొచ్చు!" అంటూ కరుణాకర్ తలుపుకు చెవి ఆనించి విన్నాడు మళ్ళీ.

7

తలుపుకున్న బీగం దూర్చే కన్నంగుండా చూసింది జూలీ. "భయంకర్ వెళ్ళిపోయాడు. కాని గదిలో ఇద్దరు సెంట్రీలను కాపలా ఉంచాడు."అన్నది.

"ఆ సెంట్రీలను చూస్తూంటే నీకేమనిపిస్తున్నది? నాయకురాలు తన స్వంత సైన్యాన్ని నిర్వహిస్తున్నట్టుగా లేదూ. ఈ సెంట్రీలు సుశిక్షితులైన సైనికుల్లాగ కనిపించటంలా?" కరుణాకర్ అడిగాడు.

"అవును! కానీ ఈ సైన్యం, ఈ రహస్య స్థావరం ఇదంతా ఏం సాధించటానికి?" జూలీ అసహనంగా అడిగింది.

కరుణాకర్ తనకంటే ముందుగా వచ్చాడు ఈ స్థావరం లోకి. తన ప్రశ్నకు సమాధానం అతగాడికి తెలిసి ఉండవచ్చు.

కాని దానికన్న ముఖ్యం, అవతలిగదిలోని సెంట్రీలను ఎలా వదిలించుకోవాలా అనే ఆమె ఆలోచిస్తున్నది.

తన జేబులోంచి చిన్న గాజుగొట్టాన్ని తీసి నోట్లో పెట్టు

కుంది. మంరో చిన్న సీసాలోంచి తెల్లని టాబ్లెటును తీసి, గొట్టం చివరగా ఉంచింది.

భీగం చెవి దూర్చే కన్నంలోంచి గాజుగొట్టాన్ని దూర్చి, ఉఫ్‌మని ఊదింది. గొట్టంలోని టాబ్లెట్ వెళ్ళి సెంట్రీకి తగిలింది. మరుక్షణంలో టాబ్లెట్‌నుంచి తెల్లని పొగ వచ్చింది. ఆ పొగను పీలుస్తూనే ఇద్దరు సెంట్రీలు మత్తుగా నేలకు ఒరిగిపోయారు.

"అరగంటదాకా ఆ పడిపోయిన వ్యక్తులు లేవరు! ఆ పొగ ప్రాణాపాయం కాదు." అంది జూలీ.

తలుపు తెఱచుకుని ఇద్దరూ మళ్ళీ వీరనారి గదిలోకి వెళ్ళారు.

జూలీ పడమర వేపు గోడలో తలుపు తెరవబోయింది.

"ఆ తలుపు తెరవద్దు. అది వీరనారి ప్రయివేటుగది. నన్ను జైల్లోకి నెట్టేముందు, నన్నాగదిలోకి తీసుకు వెళ్ళారు.!" అన్నాడు కరుణాకర్.

జూలీ నుదురు బాదుకుంది చేత్తో! "ఖర్మ! నిన్ను అప్పుడే విడిపించకున్నా బాగుండేదీ! చేసే ప్రతి పనికీ అడ్డంచెబుతావ్, నీతో ఎక్కడ చచ్చేది! ఇదుగో కరుణాకర్! ఇది నీకు ఆఖరు సారిగా చెప్పడం! నేను చేసే పనికి నీవు అటంకం చెప్పావో, నిన్నేం చేస్తానో నాకే తెలియదు. ఇక్కడ నేనే సర్వాధికారిని! ఇష్టమైతే నాతోరా! లేదా వెళ్ళి జైలుఖానాలో పడుకో హాయిగా!"

"అదికాదు జూలీ! ఆ ఎదురుగా ఉన్న ద్వారం తెరుచుకుని వెడితేనేం అని!"

"అ తలుపు తెరిస్తే పెద్దహాల్లో పది పన్నెండుమంది వడ్రంగం పనివాళ్ళు అడ్డం తగులుతారు." అంటూ జూలీ,

వీరనారీ ప్రయివేట్ రూమ్ తలుపు హ్యాండిల్ మీద చేయివేసి త్రిప్పింది.

రమణి ఆ గదిలో ఉండి ఉంటుందనే ఊహ ఆమె మనసులో మెదిలింది. అంతే కాదు,'వీరనారి' ఆ గదిలో నిద్ర పోతూ ఉంటే. ఆమెను బంధించవచ్చు.

జూలీ ఒక్క క్షణం ఆగింది. తలుపు దగర్నుంచి వెనక్కు వెళ్ళి, నేలమీద పడివున్న సెంట్రీల చేతుల్లోని పిస్తోళ్ళను తెచ్చింది. ఒకటి తను ఉంచుకుని రెండోదాన్ని కరుణాకర్‌కి అందించింది.

తలుపు తెరచి లోపలకు చూసింది.

అక్కడ ఆమెకు రమణి కనిపించింది. అయితే ఆమె ఒంటరిగాలేదు. ఆమెకెదురుగా భయంకర్ నిలబడి ఉన్నాడు.

రమణి ఒక బల్లమీద పడుకుని ఉంది. ఆమె మెడ దగ్గరా నడుముదగ్గరా ఇనుప పటకాలతో బంధించబడి ఉంది. బహుశా ఆమెను చిత్రహింస పెట్టి, ఆమెనుంచి సమాచారం రాబట్టుతున్నాడు కాబోలు భయంకర్, అనుకుంది జూలీ.

రమణి ఒంటిమీద అక్కడక్కడ వాతలు కనబడుతున్నాయ్. ఒకటి రెండు చోట్లనుంచి రక్తంకూడా కారుతున్నది.

"ఇదుగో అమ్మాయి! ఇదే ఆఖరుసారిగా అడుగుతున్నాను. నాకు వెంటనే బదులు చెప్పు. కేంద్ర గూడచారి శాఖకు మా వర్గం పథకం గురించి తెలిసిపోయిందా?" భయంకర్ అడుగుతున్నాడు.

రమణి మాట్లాడలేదు. భయంకర్ తన చేతిలోని బెల్టు పైకెత్తాడు ఆమెను కొట్టే ఉద్దేశ్యంతో.

"ఎత్తిన చేయి దింపావో, నీకు భూమి మీద నూకలు చెల్లిపోతాయి భయంకర్!" అంది జూలీ, అతడి వెన్నులో పిస్తో

లుతో పాడుస్తూ.

భయంకర్ వెనుదిరిగి చూడటానికి యత్నించాడు. కానీ జూలీ అందుకు అవకాశం ఇవ్వలేదు.

"ముందు రమణి కట్లు విప్పెయ్!" హుకుం జారీ చేసింది.

భయంకర్ రమణి మెడవద్దనున్న బెల్టుని విప్పేశాడు. కళ్ళు ద్వేషాన్ని వెళ్ళగక్కుతూన్నయ్. రమణి నడుముదగ్గర బెల్ట్ విప్పేవాడిలా, బల్ల మీాదకు వంగాడు. అతడి చేయి బల్లక్రింద తడిమింది.

హఠాత్తుగా గదిలో లైటు ఆరిపోయింది. అంతాగాఢాంధ కారం అయింది.

ఆ చీకట్లో గదిలోని గోడకున్న ద్వారం తెరుచుకున్న శబ్దమూ రమణి పడుకున్న చక్రాల బల్ల, నున్నని గచ్చుమీాద దొర్లుకు పోయిన అలికిడి స్పష్టంగా వినబడినియ్. భయంకర్ వికటంగా నవ్వాడు గూడ.

ఆ తరవాత అంతా నిశ్శబ్దమైపోయింది. జూలీ తన జేబు లోంచి పెన్‌టార్చి తీసి వెలిగించింది.

ఆ గదిలో తనొక్కతే మిగిలిపోయింది. తన ప్రక్కన నిల బడి ఉన్న కరుణాకర్ గూడాలేడు. భయంకర్, రమణి పడుకున్న బల్ల అన్నీ మాయమైపోయినయ్.

తను వచ్చిన తలుపుని తెరవబోయింది. అయితే ఆ తలుపు హ్యాండిల్ తిరగలేదు. అంటే బయటనుంచి ఎవరో తలుపుకు గడియవేశారన్న మాట.

క్షణాల మీాద తను ఆ గదిలో ఏకాకిగా బంధింపబడి పోయింది.

8

చీకటిగా ఉన్న గదిలో తిరిగి లైటు వెలిగింది. కప్పుకు బిగించబడి ఉన్న స్పీకర్‌లోంచి భయంకర్ కంఠం వినిపించింది.

"నీ ఆఖరి అవకాశంగూడా జారిపోయింది. నీ స్నేహితురాలు మా చేతుల్లో ఉంది. ఆమె నోటంట, మాకు కావలసిన సమాచారాన్ని రాబట్టుకుంటాం! నీవల్ల మాకు ఎటువంటి అవసరమూలేదు. అందుకే నిన్ను చంపేస్తున్నాం.

ఆ కంఠం ఆగిపోయింది. జూలీ తనకు అంతిమ క్షణాలు ఆసన్నమయ్యాయని భయపడింది. అయినా ఆఖరు క్షణం వరకూ ధైర్యంగా నిలబడి, తెగించి పోరాడటానికి కృతనిశ్చయమయింది.

రమణి, భయంకర్, కరుణాకర్, అంత పెద్ద బల్ల అన్నీ ఒక్క త్రుటిలో ఎలా మాయమవుతాయ్! వీరందరూ లైటు ఆరిపోయి వెలిగేలోగా మరో రహస్య ద్వారాన్ని తెరుచుకుని వెళ్ళిపోయి ఉండాలి.

జూలీకి దగ్గు వచ్చింది. గట్టిగా దగ్గుతూ, నెత్తిన అరచేత్తో కొట్టుకుని గొంతు సవరించుకోటానికి యత్నించింది. కానీ నోరు ఆగలేదు. తనకు ఏంజరిగిందీ తెలుసుకునే సరికి ఆమె నిలువెల్లా వణికిపోయింది.

ఆ గదిలోకి సన్నగా విషవాయువును వదులుతున్నారు. తను వెంటనే ఇక్కడ్నుంచి బయటపడకపోతే, ఆ విషవాయువు ప్రభావానికి కొద్ది క్షణాల్లోనే తను ప్రాణం వదలక తప్పదు!

తన జేబుగుడ్డను నోటికి, ముక్కుకు అడ్డంగా కట్టుకుంది. వీలైనంత తక్కువగాలిని పీల్చడానికి యత్నించింది.

నేలా, గోడలు తడుముతూ రహస్యద్వారం కోసం వెదకసాగింది ఆమె.

పెన్‌టార్చి వెలుగులో గోడమీద బుడిపెలాంటి నీడ పడింది. జూలీ ఆనందానికి అంతులేదు. అక్కడ గోడలో కంటికి కనుపించనంత చిన్న స్విచ్ ఉంది. కానీ టార్చివెలుగులో దాని నీడ గోడమీద ఒక ప్రక్కగా పడింది.

అప్పటికే ఆమె కళ్ళు మూతలు పడిపోతున్నయ్. తలంతా దిమ్మెక్కి పోతున్నది. ఆమె చేతులు ఆమె స్వాధీంలోనుంచి తప్పి పోతున్నయ్. చేతిలోని పెన్‌టార్చి పట్టు తప్పి క్రింద పడిపోయింది.

గాభారగా నేలమీదకు వంగి, టార్చిని మళ్ళా దొరకబు చ్చుకుంది. తన శక్తినంతా కూడగట్టుకుని, లేచి నిలబడి గోడమీది స్విచ్‌ని నొక్కింది.

గోడలో తలుపు తెరుచుకుంది. జూలీ ప్రక్క గదిలోకి దూకింది. మరుక్షణం తలుపు మూసుకుపోయింది.

నేలమీద పడుకుని ఒక్కక్షణం అలసట తీర్చుకుంది జూలీ! తలుపు తెరుచుకోవడం మరొక్క నిముషం ఆలస్యం అయి ఉంటే, తన పని ఖాళీ అయిపోయేది. భారత గూఢ చారి శాఖలో మరో శాశ్వత ఖాళీ ఏర్పడి ఉండేది. తన చావు మూలంగా.

తనున్న నడవలోంచి నాలుగడుగులు వేసేసరికి మరో గది తలుపు కనుపించింది జూలీకి.

లోపల్నుంచి మాటలుగూడ వినవస్తున్నయ్. తలుపు హ్యాండిల్ మీద చెయ్యివేసి మెల్లగా త్రిప్పింది.

ఏ మాత్రం శబ్దం చెయ్యకుండా తలుపు తెరుచుకుంది. తలుపు పూర్తిగా తెరవకుండా, సందులోంచి లోపల జరిగే దాన్ని చూడటానికి యత్నించింది జూలీ.

ఇంతకు మునుపు తను చూసిన బల్లమీద రమణి కను

పించింది. ఆమె ప్రక్కగావఃరో బల్లకు ఇంకో వ్యక్తి బంధింప బడి ఉన్నాడు. నల్లని సూట్‌లో ఇద్దరు సెంట్రీలు చేతిలో తళతళ మెరిసే కత్తులతో, ఆ మనిషిని ఆపరేషన్‌చేసే వాళ్ళులా నిలబడి ఉన్నారు.

"నిన్ను ఆ జూలీ వచ్చి ఇంకా రక్షిస్తుందని ఆశ పెట్టు కోకు. మేం వదిలిన విషవాయువుకు ఆమె ఈపాటికి చనిపోయి ఉండాలి. నా ప్రశ్నకు ఇప్పుడైనా బదులు చెప్పు!లేదా, నీ ఎదు రుగా ఉన్న మీ మొదటి ఏజెంట్‌ని, నీ కళ్ళెదుటే, కత్తికో కండగా చీలుస్తాం!"

"ఏమిటో ఆ ప్రశ్న!" రమణి జీరబోయిన గొంతుతో అడిగింది.

"నీవూ, జూలీ, మీరిద్దరూ భారత గూఢచారీ కేంద్రం నుంచి పంపబడ్డారని మాకూ తెలుసు. కానీ మీ కంటే ముందు వచ్చిన వారిలో మొదటి ఏజెంటుకు 'వీరనారి' పుట్టు పూర్వోత్తరాలు తెలుసు. అతడికి తెలిసినదంతా కేంద్ర కార్యా లయానికి తెలిసిపోయిందా?"

"మా ఏజెంటు మీ చేతుల్లోనే ఉన్నాడుగదా? అతడ్నే అడిగి చూడగూడదూ?" రమణి ఎదురు ప్రశ్న వేసింది.

"చూడమ్మాయ్! భయంకర్ అడిగిన ప్రశ్నలకు జవాబు చెప్పవలసినదే కానీ, ప్రశ్నించే హక్కు, అవకాశం నీకు లేవు. నా ప్రశ్నకు జవాబు చెబుతావా?లేదా? కాలయాపన చేయకు!"

"నేను చెప్పను. మీకు కావలసిన సమాచారాన్ని రాబట్టు కుని తర్వాత అయినా, నన్నూ, అతడ్నీ చంపేస్తారు మీరు."

భయంకర్ నల్లసూట్‌వాలాకు సంజ్ఞ చేశాడు. అతడు బల్లదగ్గరగా వచ్చి తన చేతిలోని కత్తిని, రమణి ప్రక్కనే మరో బల్లమీద పడుకుని ఉన్న వ్యక్తి పొట్టకు అనించాడు.

"నేను మూడు అంకెలు లెక్కపెట్టేలోగా చెప్పావా సరి. లేదా మేం చేసేది చేసితీరుతాం! నీ మూలంగా మేం కాలయాపన చెయ్యలేం! మాకవతల అర్జంటు పనులు బోలెడున్నయ్!" అన్నాడు. భయంకర్ తన వాచీ వంక చూసుకుంటూ.

"ఒకటి!" నిశబ్దంగా ఉన్న గదిలో భయంకర్ గొంతు మారుమ్రోగింది.

జూలీ వెన్నులోంని భయం జర జర ప్రాకింది. భయంకర్ అన్నంత పని చేసి తీరతాడని, అతడి విషపు చూపులే చెబుతున్నాయ్. రమణినీ, ఆమె ప్రక్కనే ఉన్న వ్యక్తినీ చంపేశాక భయంకర్ చూపు తన మీదకు తప్పకుండా మరలుస్తాడు.

"రెండు!"

చచ్చిన శవాన్ని పీక్కుతినటానికి ఆశగా చూసే రాబందుల్లాగా, నల్లని సూట్ వ్యక్తి, బల్లమీది ఖైదీవంక, క్రూరంగా చూస్తున్నాడు

భయంకర్ పిడికిళ్ళు కోపంతో బిగుసుకోవటం గమనించింది, జూలీ. అతడి కళ్ళు ఎర్రబడి, నిప్పులు గ్రక్కుతున్నాయ్, ఏ క్షణంలోనైనా అతడు మూడు అనొచ్చు! ఆ తర్వాత దుఃఖమయమే.

జూలీ కళ్ళు, రమణి పడుకుని ఉన్న బల్ల కాళ్ళ క్రింద చక్రాల మీద పడినయ్, ఆమె బుర్ర చురుకుగా పనిచేసింది. ధఢాలున తలుపు నెట్టుకుని సుడిగాలిలా గదిలోకి ప్రవేశించింది. చక్రాల బల్ల చివరగా తన చేతుల్ని ఆనించి, బలాన్నంతా ఉపయోగించి బల్లను ముందుకు త్రోసింది.

బల్ల వేగంగా వెళ్ళి భయంకర్‌కు ఢీకొంది. భయంకర్ క్రింద పడిపోయాడు. జూలీ విసిరిన సిగరెట్ సైజు కత్తి వెళ్ళి నల్ల సూట్ వాలా కంఠంలో దిగబడింది. అతడు అరుస్తూ

నేలాకూలాడు.

అతడి చేతిలోని కత్తిని లాక్కొని, నేలమీదా పడిపోయిన భయంకర్ కంఠానికేసి గుచ్చి పెట్టింది.

" రమణి కట్లు ఊడ దీయమను మీా వాళ్ళను. లేదా ఈ కత్తి నీ పీకను తెగ్గోస్తుంది!'' అని ఉరిమింది జూలీ.

భయంకర్ అలానే చేశాడు. రమణి కట్లు విడివడినయ్. ఆమె లేచి నిలబడింది.

"మీా అనుచరులందరి చేతులోని ఆయుధాల్ని రమణికి అందించమను!'' మళ్ళీ అంది జూలీ.

అదీ జరిగింది.

"రెండో వ్యక్తిని గూడ కట్లు విప్పి, విడిపించు!''

భయంకర్ సంజ్ఞచేయగా, రెండో వ్యక్తిగూడ విడిపించ బడ్డాడు.

"మమల్ని సురక్షితంగా బయటకు జేర్చు! లేదా నీ ప్రాణాలు దక్కవు! ఆ తర్వాత మే మే మయినా ఫర్వాలేదు. చచ్చినా సరే లక్ష్యం లేదు!''

రమణి మరో మెషీన్ గన్‌ని తెచ్చి భయంకర్ వెన్నులో ఆనించింది.

నల్ల సూట్‌లో ఉన్న మరో వ్యక్తి మెల్ల మెల్లగా తలుపు వైపుకు జారుకో సాగాడు. అది గమనించి జూలీ అతడ్ని తన కాలితో బలంగా తన్నేసరికి అతడు నేల బారుగా పడిపోయాడు.

"ఆ పంది వెధవను బల్లమీాద పడుకోబెట్టి కట్లు కట్టండి'' వాడికి అంతటి శాస్తి జరిగింది.

"మిస్టర్ భయంకర్! ఇకనడు!''

భయంకర్‌ని రెండువైపులా జూలీ, కొత్తగా విముక్తుడైన వ్యక్తి నడుస్తున్నారు. అతడి వెనుక రమణి మెషీన్ గన్

పుచ్చుకుని అడుగులేస్తున్నది.

"కరుణాకర్ ఎక్కడ?"

"ప్రక్క గదిలోనే ఉన్నాడు. మనం వెళ్ళేటప్పుడు అతడ్ని కలుపుకు పోవచ్చు!" భయంకర్ బదులు చెప్పాడు.

నిర్దాక్షిణ్యంగా, మనుష్యుల్ని పిట్టల్ని కాల్చి చంపినట్టుగా చంపే భయంకర్‌లాంటి కిరాతకుడికి గూడ, ప్రాణం అంటే ఎంత తీపి అని విస్తుబోయింది జూలీ!

9

"మిస్టర్ భయంకర్! మీరు కత్తికో కండగా కొయటానికి యత్నించిన ఆ కొత్త వ్యక్తి ఎవరు?" జూలీ అడిగింది.

"అతడూ మీ శాఖవాడే! తప్పిపోయిన మొదటి ఏజెంటు!"

"అంటే నీవు?" మొదటి ఏజెంట్ వంక ప్రశ్నార్థకంగా, చూసింది.

"నాపేరు ఛటర్జీ!"

జూలీ సంతోషానికి అవధి లేదు! తన పథకం ప్రకారం ఇద్దరు గూఢచారుల్ని విడిపిస్తోంది. కాని ముఠా నాయకురాలే దొరకలేదు.

కోటలోంచి బయటకు వచ్చారు. ఆవరణలో తమను అక్కడకు తీసుకు వచ్చిన కారు కనుపించింది.

"భయంకర్! నీవు స్టీరింగ్ ముందు కూర్చుని కారు నడుపు! ఛటర్జీ! నీవు అతని ప్రక్కనే కూర్చుని, అతడ్ని నీ ఆధీనంలో ఉంచుకో!" అంటూ ఛటర్జీకి హుకుం జారీ చేసింది జూలీ.

కారు వెనుక సీట్లో రమణి, జూలీ, కరుణాకర్ కూర్చున్నారు. జూలీ పిస్టల్‌ని భయంకర్‌తలకు గురిపెట్టి కూర్చుంది. ఛటర్జీ భయంకర్ ప్రక్కన కూర్చుని మం

పిస్టల్‌ని అతడికి గురిపెట్టాడు.

కారు కదిలింది. భయంకర్ కారు నడుపుతూండడ కాపలా సైనికు లెవరూ అభ్యంతరం చెప్పలేదు.

నాయకురాలు ఏమైపోయిందా అని ఆశ్చర్యప జూలీ. ఆమె ఎక్కడకో దూరంగా వెళ్ళి ఉంటుంది. ఆమె నిప్పులుకక్కుతూ వచ్చి ఉండేదే గదా!

కారు మెలికలు తిరుగుతూ ఎడారిలోని రోడ్డు కుదుపులతో పోతున్నది.

నాలుగయిదుమైళ్ళు రాంగానే కారుని ఆపమంది.

"భయంకర్ నీ కాళ్ళకున్న బూట్లూ, మే విప్పేయ్! ఇక వచ్చిన దారినే లెఫ్ట్ రైట్ అంటూ నాయ దగ్గరకు వెళ్ళి నీ గోడు చెప్పుకో!" అని హుంకరించిం

పాదరక్షలు లేని కాళ్ళతో, ఎండ వేడిమికి కాలి ఇసుకలో భయంకర్ నడక సాగిస్తున్నాడు.

"పాపం! బూట్లు ఇవ్వాల్సింది వాడికి!" రమణి అంది.

"బూట్లు లేకపోతే, ఇంకా కొంచెం ఆలస్యంగా కుంటూ ళ్ళే! ఈ లోగా మనం ఇంకా చాలా దూరం వెళ్ళిపో ఆని చెప్పింది జూలీ.

"మరో అరగంట ప్రయాణం చేసేసరికి, ఆకా బంయ్ మని శబ్దం వినిపించింది.

జూలీ ఉలిక్కిపడింది. ఆ శబ్దం అంత కంతకూ ఎ తోంది ఏదో విమానం తమ కారుని వెంటాడ డానికి వస్తో మాట! ఇప్పుడేమిటి గత్యంతరం?

"చచ్చాం! అది బాంబులు పడేయటానికే వస్తో అన్నాడు ఛటర్జీ భయంతో.

"రమణీ, జూలీ కారులోంచి తలలు బయటకు పెట్టి చూశారు. విమానంలోంచి నల్లని వస్తువేదో క్రిందకు దిగ విడిచారు.

కారుకు ఫర్లాంగు దూరంలో బాంబు పడి ప్రేలింది. పెద్ద ఎత్తున ఇసుక ఆకాశంలోకి లేచింది. నల్లని పొగ చుట్టు ప్రక్కల ప్రదేశానంత ఆవరించింది.

దోవ కనబడడంలేదు. కారు నిలిచిపోయింది. "రోడ్డమ్మటే కాకుండా, అడ్డదోవన పోదాం!" అంటూ ఛటర్జీ కారుని మళ్ళించి ఇసుకలోంచి పోనిస్తున్నాడు. అతడికి ఆ దోవంతా బాగా పరిచయమైన వాడిలా బాంబు వల్ల ఏర్పడిన గోతిని తప్పించి, నల ని పొగలు తిరిగే ప్రదేశాన్ని తప్పించి, అవతలవైపు రోడ్డు ఎక్కించాడు కారుని.

అయితే అక్కడ రోడుకు అవరోధం ఏర్పడింది. బాంబు ప్రేలుడు వలన పైకెగజిమ్మిన ఇసుక అంతా కుప్పగా పడి చిన్న కొండలాగ ఏర్పడింది రోడ్డు మీద.

"అరె! ఇప్పుడెలాగు!" జూలీ అనుమానంగా చూసింది.

"మరేం ఫర్వాలేదు. ఇసుకలో అడ్డం పడి పోవచ్చు!"

కారు ఇసుకలో ఏత్తు పల్లాల మీదుగా ఎక్కుతూ, దిగుతూ పోతున్నది.

చిన్న ఇసుకతిన్నె మీదకు ఎక్కింది కారు.

అందరి కళ్ళూ ఆశ్చర్యంతో మెరిసినయ్. ఇసుకలో అంత దూరం తిరిగి తిరిగి వాళ్ళు మళ్ళీ ఎడారి కోట దగ్గరకే చేరు కున్నారు. గానుగెద్దులాగా, దారీతెన్నూ తెలీకుండా ఒక చుట్టు చుట్టి వచ్చి బయలుః దేరిన చోటికే వచ్చారు.

అంతేకాదు! కోటలోంచి మరో కొత్తరకం కారు బయలు దేరింది. ఇసుకలో వేగంగా పోవటానికి వీలుగా ఆ కారు

చక్రాలకు, ట్యాంకులను అమర్చినట్టుగా, ఇనుప బెల్టులున్నయ్. ఆ శకటానికి పైన కప్పు గూడ ట్యాంకు మోడల్‌లోనే ఉంది. ఎంతటి ఇసుక తుఫానులో అయినాసరే, ఎటువంటి ఆటంకం లేకుండా ప్రయాణించవచ్చు, నడిపేవానికి ఏవిధ మైన ఇబ్బంది లేకుండా.

"అదుగో! ఆ శకటంలో ఎవరో మనకోసమే బయలుదేరి నట్టున్నారు! ఇప్పుడేం చేయటం" రమణి గాభరాగా అంది.

"ఛటర్జీ! కారుని వెనక్కు నడుపు! వాళ్ళ కంటబడక ముందే ఏదన్నా ఉపాయం ఆలోచించాలి!" జూలీ అరిచింది.

ఛటర్జీ ఆమె ముఖంలోకి చూశాడు. ఆ తర్వాత కారు గుట్ట మీదనుంచి వెనక్కు జారింది.

10

"త్వరగా! మీరిద్దరూ ఈ గుట్ట చాటున దాక్కోండి!" అంది జూలీ కరుణాకర్, ఛటర్జీలను ఉద్దేశించి.

కారులోంచి టార్పాలిన్ ఒక దాన్ని తీసుకుని ఇద్దరూ క్రిందకు దిగి, ఇసుకలో పరుచుకుని కూర్చున్నారు ఇద్దరూ. కొంత భాగం టార్పాలిన్‌ని మీదకు కప్పుకున్నారు. ఎండ పడకుండా.

జూలీ స్టీరింగ్ ముందు కూర్చుంది. ఆమె ప్రక్కనే రమణి ఉంది.

కారుని మలుపు త్రిప్పి ఛటర్జీ కూర్చున్న చోటునుంచి దూరంగా పోనిచ్చింది. శకటంలో వస్తున్న వ్యక్తుల దృష్టి నుంచి ఆ ఇద్దరు ఏజెంట్లను రక్షించాలని ఆమె పన్నాగం!

శకటంలోని వ్యక్తులు కారుని చూసినట్లున్నారు. కారు వెంట బడింది శకటం!

జూలీ కారుని మరో గుట్ట చాటుకు పోనిచ్చింది. గుట్ట

మీదకు సగందాకా వెళ్ళి బ్రేకు వేసింది. ఇసుకలో కారు నిలబడక జారిపోతోంది.

"త్వరగా! దిగెయ్!" అంటూ జూలీ కారులోంచి దిగింది" రమణి గూడా ఆమెను అనుసరించింది. కారు బయటనుంచే స్టీరింగ్‌ని త్రిప్పుతూ కారుని పల్లంలోకి జారనిచ్చింది.

ఇసుకలో కారు ప్రక్కకు ఒరిగి పోయింది. ఎవరైనా చూస్తే కారు ప్రమాదవశాత్తూ తిరగబడిందని అనుకోకమానరు.

రమణి, జూలీ ఇద్దరు గుట్ట చాటుకు వెళ్ళి దాక్కున్నారు. శకటం వచ్చి కారు దగ్గరగా ఆగింది.

అందులోంచి ఇద్దరు వ్యక్తులు దిగారు క్రిందకు. "ఇసుకలో కారు నడపటం చేతకావద్దూ! అది కాస్తా తిరగ బడిపోయింది!" అన్నాడొకడు.

"కారులో వాళ్ళు ఏరీ? బహుశా ఇసుకలో పూడిపోయా రేమో!" రెండోవాడు అందుకున్నాడు.

ఇద్దరూ కారుకి బాగా దగ్గరలోకి వచ్చి, వంగి చూస్తూ శవాలకోసం చూడసాగారు,

ఈ లోపల జూలీ, రమణి చేయి పుచ్చుకుని లాక్కెళుతూ శకటాన్ని చేరుకుంది, చుట్టూ తిరిగి వచ్చి. డోర్ తెరిచి రమణిని లోపలకు నెట్టి, తను స్టీరింగ్ ముందు కూర్చుంది. ఇంజన్ స్టార్ట్ కావడమేమిటి, శకటం ముందుకు దూసుకు పోవటమేమిటి, అంతా రెప్పపాటులో జరిగిపోయింది.

పడిపోయిన కారులోకి చోద్యంగాచూస్తున్న ఇద్దరు వ్యక్తులూ వెనక్కు పరుగెత్తుకు వచ్చారు. శకటం దుమ్ము లేపుకుంటూ దూరంగా పోతున్నది.

"డామిట్! మననే మోసపుచ్చారే!" అన్నాడు మొదటి వాడు, నెత్తిమీద టోపిని తీసి, తల గోక్కుంటూ.

"ఇప్పుడు మాత్రం మించిపోయినదేముంది? ఈ పడిపోయిన కారుని లేవదీసి, అందులో మనం కోటకు పోదాం!" రెండోవాడు సూచించాడు.

"అవునోయ్! భుజాన్ని మోటించి కారుని పైకి లేపు! నేనీ వైపు లేవనెత్తుతాను!"

ఇద్దరూ అరగంటసేపు తిప్పలు పడ్డారు. చెమటలు కక్కుతూ కారుని తిరగ దోశారు.

స్టీరింగ్ ముందుకూర్చుని కారు స్టార్ట్ చేయబోయారు మొదటివాడు. కాని స్టార్టవలేదు.

"చచ్చాం! ఇందులో పెట్రోలు అయిపోయింది!"అన్నాడు దిగాలు మొగంతో.

జూలీ శకటాన్ని మలుపు త్రిప్పి, ఇంతక్రితం కరుణాకర్‌నీ ఛటర్జీని దిగవిడిచిన చోట ఆపుచేసింది.

అక్కడ ఒట్టి టార్పాలిన్ మాత్రమే ఉంది. ఇద్దరు ఏజెంట్లూ మాయమయారు.

"అరె! అంతా మాయగా ఉందే! ఇలా దిగవిడిచిన వ్యక్తులు అలా క్షణాల మీద మాయమయి పోతున్నారు!" జూలీ నోరు తెరిచింది.

"మనం వాళ్ళను దొరక బుచ్చుకోవడం, నాయకురాలు మళ్ళీ లాక్కుపోవడం! ఇదో రకం దాగుడు మూతలాటలా ఉందే!" రమణి పలికింది.

జూలీ నేలమీదకు వంగి ఇసుకలో ఏవైనా గుర్తులుగాని ఆనవాళ్ళుగానీ కనబడతాయేమో అని చూసింది.

సన్నని ఇసుక పొరక్రింద శకటంటైరు గుర్తులు లీలగా కనుపిస్తున్నయ్!

అంటే! వాళ్ళిద్దర్నీ మరా వాళ్ళు చేజిక్కించుకున్నారు?

తిరిగి కోటలోకి లాక్కెళ్ళి ఉంటారు?

తాము చూస్తుండగా కోటలోంచి ఈ శకటం మాత్రమే వచ్చింది. దాన్ని తామే దొరకబుచ్చుకున్నారు. ఇంక ఆ గూఢ చారుల్ని ఎవరు తీసుకు వెళ్ళి ఉంటారు?

"ఆఁ! తెలిసింది. మనం ఇక్కడ ఉండగా, నాయకురాలు కోటకు తిరిగి వస్తూ ఉండాలి. తిన్నె వెనుక ఈ ఇద్దరు వ్యక్తుల్నీ చూసి, వాళ్ళను మళ్ళీ బంధించి కోటలోకి తీసుకెళ్ళి ఉంటుంది!" రమణి విచారంగా అంది.

"అవును! అంతే అయి ఉంటుంది!"

ఇప్పుడేమిటి చేయటం? శకటాన్ని వేసుకుని ఇక్కడ నుంచి ప్రాణాలతో బయట పడటమేనా?"

"లేదు రమణి! మళ్ళీ మనం కోటలోకి పోతున్నాం!" అంది జూలీ, ఏదో నిర్ణయానికి వచ్చిన దానిలా.

ఆ నిర్ణయం ఎంత ప్రమాదకరమైనదో రమణికి తెలుసు. కాని తమ డ్యూటీ తెల్లారి లేచింది మొదలూ ప్రమాదాన్ని వెతుక్కుంటూ పోవటమే గదా!

రమణి వెర్రిగా జూలీ ముఖం వంక చూసింది, వెనక్కు తిరిగి వెళ్ళక తప్పదా అన్నట్టుగా!

శకటం మళ్ళీ బయలుదేరింది. కోట అంతకంతకు దగ్గరవుతోంది. గేటు దగ్గర సెంట్రీ రైఫిల్ భుజాన పెట్టుకుని అటూ ఇటూ పహరా కాస్తున్నాడు. గేటు తలుపులు మూసి వేసి ఉన్నయ్.

"గేటు తెరవాలంటే సెంట్రీ మనముఖాల్ని పరీక్షగా చూసిగాని లోనికి పోనివ్వడు! ఎలాగ మనం లోపలకు ప్రవేశించేది?" రమణి కనుబోమలు ముడిచింది.

జూలీ వెనక్కుదిరిగి లోపలంతా కలయజూసింది. శక

టంలోపల ఒక ప్రక్కగా రెండు శిరస్త్రాణాలూ. ఎడారిలో చూపు కనిపించేందుకు కళ్ళకు ధరించే గాగుల్స్‌జతా కనిపించినయ్.

"వాటిని అందుకొని తలకు తగిలించు కుందాం. కళ్ళకు జోడు పెట్టుకుంటే మన ముఖాలు పూర్తిగా కనపడవ్!" అంది జూలీ, శిరస్త్రాణాన్ని నెత్తికి తొడుక్కుంటూ.

గేటు దగ్గర సెంట్రీ చెయ్యిజాపి అడ్డంగా నిలిచాడు ఆగమన్నట్టుగా. శకటం ఆగింది. సెంట్రీ ప్రక్కగా దగ్గరకు వచ్చి, వంగి, సన్ననికన్నంలోంచి లోనికి తొంగి చూశాడు.

అతడు వాళ్ళనేమాత్రం అనుమానించకుండా, గేటు తెరిచాడు. "అటుగా ఆపండి!" అంటూ ఒక దిశగా చూపించాడు సెంట్రీ.

గేటు దాటి ఎడారి శకటం లోనికి ప్రవేశించింది. రాతి గోడకు ప్రక్కగా ఆగింది.

11

"మనం శకటంలోంచి దిగామంటే, మనం సెంట్రీ కంటబడుతాం! ఎలాగ?" రమణి దిక్కులు చూసింది.

అప్పటికే జూలీ తాము ఎలా తప్పుకోవాలా అని ఆలోచిస్తున్నది.

కోట గోడలో అక్కడక్కడ మెట్లులాగ రాళ్ళు పొడుచుకు వచ్చినయ్, వాటిమీదుగా ఎక్కి ఇద్దరూ గోడమీదకు ఎక్కారు లేచినిలబడితే తమను ఎవరన్నా చూస్తారేమో అని, మెల్లగా ప్రాకుతూ మరో వేపుకు దాటుకున్నారు.

సెంట్రీ గేటు దగ్గర నిలబడి ఎడారివేపుగా చూస్తూండడం వల్ల వాళ్ళను ఎవరూ గమనించలేదు.

"అదుగో వాళ్ళను చూడు!" అంది రమణి ఎడారిలోకి

చూపిస్తూ.

జూలీ అటుగా చూసింది. శకటంలో ఎడారిలోకి వచ్చిన వ్యక్తులిద్దరూ కాళ్ళీడ్చుకుంటూ వస్తున్నారు.

"వాళ్ళు వచ్చేలోగానే మనం లోపలకు జొరబడాలి. వాళ్ళు లోపలకు వచ్చి, మన గురించి చెప్పారంటే, మన కోసం మూల మూల్నా వెదుకుతారు!"

"గాభరా పడకు! వాళ్ళుగేటు దగ్గరకు చేరేలోగానే, మనం కోటలోకి జొరబడుతాం!" జూలీ ధైర్యం చెప్పింది.

జూలీ. రమణి ఆగిన చోట, గోడక్రిందుగా లారీలునిల్చి ఉన్నాయ్. చప్పుడు కాకుండా, లారీల చాటుకు దూకారు ఇద్దరూ. అక్కడున్న ఇతర వాహనాల చాటుగా లోపలకు ప్రవేశించారు.

ఒక్క అంగలో రెండేసి మెట్లు ఎక్కుతూ లోపలకు దూరారు. వెనక్కు తిరిగి చూడకుండా.

మెట్లు తలుపు దగ్గర ఆగిపోయినయ్. ఆ తలుపు తెరిస్తే వడ్రంగం పని చేసే వాళ్ళు ఎదురు పడతారనీ, వాళ్ళుహాలు తర్వాత 'వీరనారి' గది ఉందనీ జూలీకి తెలుసు ఎందుకంటే ఇంతకు మునుపు భయంకర్ తమను బంధించి అటునుంచే తీసుక వెళ్ళాడు.

కారిడార్‌కు మరో ప్రక్కగా ఇంకో తలుపు కనిపించింది. ఆ తలుపు వెనక ఏముందో కనిపెట్టాలన్న కుతూహలంతో అటుగా అడుగులు వేసింది జూలీ.

తలుపు హ్యాండిల్ తిరిగింది. కానీ తలుపు తెరుచుకోలేదు. జూలీ తన జేబులోంచి సన్నని పరికరాన్ని తీసి తాళం తీయుటానికి ప్రయత్నించింది.

గేటు దగ్గర కలకలం వినవచ్చింది. సెంట్రీ పెద్దగా

అరుస్తూ ఏదో హెచ్చరిక చేస్తున్నాడు. బహుశా ఆ తమను గురించే అయి ఉండచ్చని ఊహించింది జూలీ

తాళం ఊడివచ్చింది. తలుపు తెరచుకుని లోపలకు దూరారు. తమ వెనుకనే తలుపు మూసుకు గడియ పెట్టేశారు.

జూలీ గదంతా కలియజూసింది. అదో స్టోర్ గుంది. ఏవేవో ఎలక్ట్రిక్ పరికరాలున్నయ్. వైర్లూ, రేడి ఉపయోగించే వాల్వ్లూ, ఇంకా ఇతరములైన వన్నీ అర పెద్ద పెద్ద కేసుల్లోనూ అమర్చి ఉన్నయ్.

వాటి అన్నిటికన్న ఏదో కొత్తరకం శబ్దం వాళ్ళని షరిచింది. ఆ శబ్దం ఎక్కడనుంచి వస్తున్నదా కించింది ఆమె.

ఆగదికి ఆనుకుని ఉన్న మరో గదిలోంచి కొత్త ధ్వని వస్తున్నదని గ్రహించింది జూలీ, తలుపు దగ్గ ఆనించి విన్న తర్వాత.

"లోపల్నుంచి ఏవో మాటలు గూడ వినవస్తున్న ఉందే!" అంది రమణి గూడా చెవి తలుపుకు ఆనిం తర్వాత.

"అవును! వాళ్ళిద్దరూ ఏదో ప్రయోగం మాట్లాడు తున్నారు! ఆ ప్రయోగాన్ని ఖైదీ మీద ఉ గించి చూడాలంటున్నారు!"

"అంటే మన కరుకణార్ గానీ, చటర్జీ మీదగాని ఉండాలి. వాళ్ళని ఎలా రక్షించటం ఈ ప్రమాదం న

బయట కారిడార్లో బూట్ల చప్పుడు వినిపించింది, అప్పుడే తమ కోసం అన్వేషణ మొదలయిందన్నమాట.

బూట్ల చప్పుడు దూరం కాగానే, జూలీ తలుపు

బయటకు చూసింది.

గేటు దగ్గర కాపలా కాసే సెంట్రీ అన్నివైపుల చూస్తున్నాడు. వాడు మళ్ళీ తమగది దగ్గరకు వచ్చి తలుపు నెట్టి చూశాడు, ఆగది తలుపు తాళం వేసి ఉంటుందనే తలంపుతో.

కాని చప్పున తలుపు తెరుచుకోవడం. జూలీ వాడ్ని జ్యూడో దెబ్బతో పడగొట్టి, జర జర లోపలకు లాగటం రెప్పపాటులో జరిగిపోయింది.

సెంట్రీ నడుముకున్న బెల్టుతో అతడి కాళ్ళు బంధించేశారు. అతడి జేబుగుడ్డను తీసి, వాడినోట్లో కుక్కారు, అరవకుండా.

రమణి గదిలో ఒక మూలనుంచి సన్నని వైర్ లాక్కొచ్చింది. దాంతో అతడి చేతులు కట్టేశారు.

తలుపు మూసి, వాడ్ని తలుపు కడ్డంగా పడుకో బెట్టారు. జూలీ అతడి తలపై ఇచ్చిన దెబ్బకు వాడికి ఎప్పుడో స్పృహతప్పిపోయింది.

తర్వాత శబ్దం వస్తున్న ప్రక్కగది తలుపు తెరిచారు.

ఒకవ్యక్తి గోడకానుకొని నిలబడి ఉన్నాడు. ఒక చేతిని మాత్రం, ఎవరో కొట్టబోతూంటే, ఆ దెబ్బనుంచి రక్షించుకోవడానికీ అన్నట్టుగా ముఖానికి అడ్డం పెట్టుకున్నాడు. అతడి కనురెప్పలు ఆడుతున్నా, అతడిలో చలనం లేదు. ముఖం నిశ్చలంగా, అమాయకంగా ఉంది' అతని ముందు, నేలమీద సబ్బుపెట్టె ఆకారంలో చిన్న పెట్టెఉంది.

తాము విన్నశబ్దం ఆ పెట్టెలోంచే వస్తున్నదని గ్రహించింది జూలీ.

ఆ గదిలో నేల మీద ఉన్నటువంటి పెట్టెలు ఇంకా అనేకం ఉన్నయ్!

అలమార్రు దగ్గరకు వెళ్ళి, చిన్నపెట్టె నొకదా
కుంది. దాని మూత ఊడదీసి లోపలున్న పరికరాన్ని
చూసింది.

"ఈ పరికరంలోంచి కంటికి కనుపించని శక్తి
కాంతి పుంజం వెలువడుతుంది. దాన్ని ఎవరిమీదకు ౖ
వాళ్ళు శిలాప్రతిమల్లా నిలబడిపోతారు, ఏమీ చేం
క్తుల్లా, నేను వీరనారి మీదకు దూకబోయినప్పుడ
నామీదకు ఇదే కిరణాన్ని ప్రసారం చేసింది."

"అందుకే ఈఖైదీ శిలా ప్రతిమలా నిలబడి పో
మాట! ఈ గదిలో ఉన్న పెట్టెలన్నీ అలాంటి పరికరా
ఉంటాయి!"

"అందుకు సందేహంలేదు. కానీ వీటివల్ల 'వీరనా
విధమైన ఉపయోగమో అర్థం కావటం లేదు!"

మరో అలమారులో ఎర్రరంగు శిరస్త్రాణాల
విమానాల్లోంచి, పారా చూట్లలో క్రిందికి దూకే
చోదకులు ధరించేవిలా ఉన్నయ్ అవి.

అంతలో ఎవరో తలుపు బాదటం వినిపించింది.
పడి ఇద్దరూ తలుపు వంక చూశారు.

ఈ సరికొత్త పరికరాన్ని ఎలా ఉపయోగించాలో
బాగుండును అనుకుంది జూలీ.

వీటివి తయారు చేసే ఇంజనీర్లో, సైంటిస్టులో
గాని తారసపడితే బాగుండును, వాటి రహస్యం కనుక్కో

జూలీకి ఏదో ఆలోచన తట్టింది. అలమారు దగ్గరక
శిరస్త్రాణాన్ని తీసి తలకు తగిలించింది. చెవుల క్రింద
సరిపోయింది అది. గడ్డం క్రిందుగా దాని బెల్టును బిగిం

రమణి ఆమెతో ఏదో అంది. కానీ అది జూలీ

బడలేదు, శిరస్త్రాణం ధరించడం వలన ఆమె చెవులు మూసుకు పోయి బయట శబ్దాలేవీ వినిపించటంలేదు.

జూలీ నేలమీదకు వంగి, ఖైదీ ముందు, నేలమీద ఉంచ బడిన సబ్బుపెట్టె సైజు పరికరాలు అందుకుంది. దానికున్న స్విచ్‌ని ఆఫ్ చేసింది. మోత ఆగిపోయింది. అంటే కాంతికిరణం ఆగిపోయిందన్నమాట.

దాన్ని తాకుతూనే జూలీ గూడా శిలాప్రతిమలా అయిపో తుందేమో అని భయంగా చూసింది రమణి.

కాని జూలీకి అలాటిదేం సంభవించలేదు. అంటే శిరస్త్రా ణాలు ధరిస్తే, ఆపరికరం విడుదల చేస్తే శబ్దతరంగాలు సోకవు. ఆవిధంగా ఆపరికరం వల్ల తనకు అపాయం రాకుండా, దాన్ని ఇతరుల మీదకు ప్రయోగించవచ్చునని తెలుసుకుంది ఆమె.

పరికరాన్ని జూలీ ఎప్పుడైతే నేలమీద నుంచి తీసిందో, అదే సమయంలో ఆఖైదీకి విముక్తి లభించింది. అతడు మా మూలుగా ఒళ్ళు విరుచు కున్నాడు.

జూలీ తన తలకున్న శిరస్త్రాణాన్ని తొలగించింది. ''ఎవరు నీవు? నీపేరేమిటి? ఇంతకు మునుపు ఇద్దరు ఖైదీల్ని లోపలకు తెచ్చారు. వాళ్ళను ఎక్కడ బంధించారు?'' ప్రశ్నల వర్షం కురి పించింది ఆమె.

అతడు అయోమయంగా, ఇప్పుడే .మేలుకున్న వాడిలా చూశాడు! ''చటర్జీ నాపేరు చటర్జీ!? అన్నాడతడు.

జూలీ అతగాడకి మతిగాని పోలేదు గదా అనిపించింది. 'చటర్జీని ఎడారిలో మరో ఏజంట్ వెంట వదిలి వచ్చాంగదా? ఆ తరవాత ఏం జరిగింది? మళ్ళీ వాళ్ళను బంధించి తెచ్చారు. వాళ్ళేమయినట్లు?''

''ఎడారి ఏమిటే? మళ్ళీ బంధించట మేమిటి? నేను

బంధింపబడి ఇక్కడకు వచ్చినప్పట్నుంచీ బయటకు ముఖం పెట్టి ఎరుగను. ఈనరకంలో యమయాతనలు పడుతున్నాను.''

తలుపుమీద ఎవరో గట్టిగా బాదుతున్నారు. తాము తలుపు తీయకపోతే, తలుపు విరిచేసి లోపలకు జొరబడేలా ఉన్నారే అనుకుంది జూలీ.

బహుశా మన కోసం గాలించే సైనికులయి ఉంటారు! మనకేది దారి?'' రమణి తలుపు వంక చూస్తూ అంది.

అయితే జూలీ మనసు పరి పరి విధాలుగా ఆలోచిస్తున్నది. ఇతడే చటర్జీ అయితే, చటర్జీ పేరుతో కారుని నడిపిందెవరు? ఇక్కడ ఇద్దరు చటర్జీలు తారస పడ్డారు. ఇందులో అసలు చటర్జీ ఎవరు? కరుణాకర్ ఏమయినట్టు?

కారిదార్‌లో బూట్ల చప్పుడు అధికమవుతోంది. జూలీ ఒక పరికరాన్ని, ఒక శిరస్త్రాణాన్ని చేతులోకి తీసుకుంది.

ఆ గదిలో మరో తలుపు ఉంది. ఆతలుపు తోసుకొని రమణిని లాక్కునివెళ్తూ ప్రక్కగదిలోకి జొరబడింది. చటర్జీ గూడ ఆమెను అనుసరించాడు.

ఆ గదిలో ఒకవైపు టేబుల్ మీద ప్రొజెక్టర్ ఉంది దాని కెదురుగా గోడకు ఆనించి పెద్ద తెర ఉంది.

జూలీకి అయిడియా వచ్చింది. రమణి వీపు వాకిలి వైపుగా ఉండేలా ప్రొజెక్టర్ ప్రక్కనే ఆమెను కూర్చో బెట్టింది. తను శిరస్త్రాణాన్ని తగిలించుకుంది.

''చటర్జీ! నువ్వు వచ్చి ఇలా నిల్చో. ప్రతిమలాగ కన బడకుండా!'' అంది ఆమె.

తన ముఖం ప్రొజెక్టర్ చాటుగా పెట్టుకుంది. స్విచ్ ఆన్ చేసింది, ప్రొజెక్టర్‌లో రీలు తిరుగుతోంది. తెరమీద దృశ్యాలు కనబడుతున్నయ్.

ఆ దృశ్యాలన్నీ భారతదేశంలోని పెద్ద. పెద్ద బ్యాంకులకు సంబంధించినవి, ప్రవేశ ద్వారం నుంచి బయలుదేరి, కరెన్సీ నోట్లూ, బంగారం నిల్వచేసే సేఫ్టీ వాల్టుల వరకూ ఉన్న దృశ్యం కనుపిస్తున్నది తెరమీద.

అవతలి గది తలుపు తెరుచుకుంది. ఇద్దరు ముగ్గురు సిపాయిలు లోపలి తలుపు గూడా నెట్టి, తొంగిచూశారు.

"ఏయ్! ఎవరది? సినిమా కనబట్టంలా! తలుపులు మూసి వెళ్ళండి బయటకు!" చటర్జీ గొంతు మార్చి అరిచాడు.

ఆగంతులు తలుపులు మూసి వెళ్ళిపోయారు. రమణి సంతోషంగా జూలీ భుజం తట్టింది.—నీ ప్లాను అద్భుతంగా ఉందన్నట్టు.

"ప్రొజెక్టర్ అలానే నడుస్తుందనీ! ఆ శబ్దంలో మనం మరో దోవ చూసుకుని బయట పడాలి!" అంది జూలీ.

అదే సమయంలో ఇద్దరు వ్యక్తులు రెంచీలు, పట్టకార్లతో లోపలకు వచ్చారు "ఏయ్! ఎవరిక్కడా! ఈ స్టోర్ రూమ్ లోకి వచ్చే అధికారం ఎవరిచ్చారు మీకు! వాళ్ళలో ఒకడు అరిచాడు.

జూలీ శిరస్త్రాణం తొడుక్కుని, తన చేతిలోని పరికరాన్ని స్విచ్‌నొక్కి. ఆ ఇద్దరి వైపు త్రిప్పింది.

అంతే! వారిద్దరూ శిలా ప్రతిమల్లా నిలబడిపోయారు.

"నేను అడిగే వాటికి బదులు చెప్పండి! ఆ కిరణం ప్రభావంనుంచి మిమ్మల్ని రక్షిస్తాను. మీరు అరచి గోలచేయ గూడదు.!"

తను 'వీరవారి' ముందు శిలలాగే అయిపోయినప్పుడు, ఆమె మాటలు తనకు వినబడడం స్పష్టంగా గుర్తుంది. కనుక ఇపుడు తను చెప్పే మాట వారికీ వినబడుతుంది. కాని వారు మాట్లాడ

లేరు.

తన చేతిలోని పరికరం స్విచ్ ఆఫ్ చేసింది జూలీ

"వాళ్ళ సమాధానం నాకు వినబడదు. ఈ శ
వల్ల. కనుక వాళ్ళ మాటలు నీవు శ్రద్ధగా విని
ముంచుకో!" అంది జూలీ రమణికేసి చూస్తూ.

ఆ తర్వాత ఇంజనీర్లవంక తిరిగి అడిగింది. "ఇ
రాళ్ని ఎలా ఉపయోగించాలి! దీని ప్రభావం
ఉంటుంది.?"

ఇంజనీరు నోరు విప్పాడు. "ప్రతి పరికరానికి లో
ఫ్యూజ్ ఉంటుంది, దాన్ని కనెక్ట్ చేశాక కుడి ప్రక్క
నొక్కితే కాంతి కిరణాలు ప్రత్యర్థి మీద పడతాయి
ప్రభావం ఒక రోజల్లా ఉంటుంది. ఆ తర్వాత పరి
పవర్ సెల్ అయిపోతుంది. మరో సెల్ వేస్తేగాని
చేయదు!"

జూలీ సంజ్ఞ చేయటంతో, రమణి, చటర్జీ
తీగతో బంధించేచారు. అరవటానికి వీల్లేకుండా నోటి
అంటించారు.

12

"మిస్టర్ చటర్జీ! ఇప్పుడు చెప్పు ఏ సంగతి!"
జూలీ.

చటర్జీ తన చటికెన వ్రేలి గోరుని వెనక్క
అదినిజంగోరు కాదు. అసలు గోటిపై అమర్చుకు
గోరు. నకిలీగోరు క్రింద భారత జాతీయ చిహ్నం
సింహాల ముద్ర కనుపించింది.

"ఇప్పటికైనా నన్ను నమ్ముతారా? నేనే ఇక్కడన
మొదటి గూఢచారిని. మీరెవరో నాకు తెలియదు!

చూడటం ఇదే మొదటిసారి!'' అన్నాడతను ఆశ్చర్యాన్ని కన బరుస్తూ.

అంతలో మరో సంఘటన జరిగింది. గోడలో మరోద్వారం గుండా కరుణాకర్ వచ్చాడు. అతడి ముఖం చెమటలు కక్కు తోంది. మనిషి రొప్పుతున్నాడు.

''మీరిక్కడున్నారా? పారిపోండి! సైనికులు వస్తున్నారు!'' అని అరిచాడు కరుణాకర్.

అతడి వెనుక నుంచి ఇద్దరు సైనికులు వేటకుక్కల్లా లోపలకు జొరపడ్డారు.

జూలీ తన చేతిలోని పరికరం స్విచ్ నొక్కింది. ఆ సైనికు లిద్దరూ రాళ్ళలా బిగుసుకు పోయారు.

''ఇక నీ కొచ్చిన భయంలేదు కరుణాకర్! నిన్ను ఎడారిలో ఉంచాం గదా? మేం శకటంలోని సైనికుల్ని తప్పించుకుని తిరిగి వచ్చేసరికి మీ ఇద్దరిజాడలేదు ఏం జరిగిందో వివరంగా చెప్పు!'' అనడిగింది. జూలీ.

''అ ఎండలో కళ్ళు మంటగా ఉండి, నేను కళ్ళు మూసుకుని కూర్చున్నాను టార్పాలిన్ క్రింద. నా ప్రక్కనే కూర్చున్న చటర్జీ తన జేబులోంచి ట్రాన్స్మిటర్ని తీసి ఏదో సంకేతాలిచ్చాడు. పావుగంట గడవకముందే కోటలోంచి జీప్ వేసుకుని భయంకర్ వచ్చాడు. మా ఇద్దరినీ మళ్ళీ కోటకు చేర్చారు.''

''మనకు కావలసినట్టు చటర్జీ అతడు కాడు! ఇతడు! అస లైన చటర్జీ! ఆ పేరు పెట్టుకుని శత్రువుల్లో మమను మభ్య పెట్టటానికి మనతో వచ్చి ఉండాలి!''

''అదిసరే! ఈ కొత్తరకం పరికరాన్ని ఎలా పసిగట్టావ్? వీళ్ళని శిలాప్రతిమల్లాగా నిముషల్లో మార్చేశావే!'' కరుణా

కర్ ఆమెని మెచ్చుకున్నాడు.

ప్రక్క గదిలో తాము ఇంతకు ముందు సెంట్రి ఎలాగో తన కట్లు విడదీసుకున్నాడు. అ పెద్దగా అరుస్తున్నాడు. "శత్రుగూఢచారులు ఇక్కడ అందరూ రండి! అందరూ రండి!"

ఆ కేకలకు జూలీ, రమణి, కరుణాకర్, చటర్జీ ఒక్కసారే ఉలిక్కిపడ్డారు.

జూలీ గబ, గబ, అలమారు దగ్గరకు పరుగెత్తి డున్న శిరస్త్రాణాన్ని అందుకుని మిగతా ముగ్గురికి అం

నలుగురూ చేతికందినన్ని సోప్‌టాక్స్‌లాంటి అందుకున్నారు. వాటిమూత విప్పి ఫ్యూజ్‌ని కనెక్ట్ తలా ఒక పరికరం రెడీగా పుచ్చుకుని తమ అతి ఎదురు చూడసాగారు.

వారున్న గదికి రెండు వైపులనుంచీ తలుపులు సైనికులు లోపలకు దూకారు.

వారు లోపలకు వస్తూనే వారిమీద కాంతి కిర రించింది. ఎక్కడివారక్కడ శిలాప్రతిమల్లా నిలబడి ఆ గదిలో నాలుగు వేపులా నాలుగు పరికరాల్ని ఉంచి ప్రసరించే కిరణాలవల్ల. ఆ గదిలోని వారంతా శిలా ఉండిపోయారు.

ప్రతి ద్వారం దగ్గర ఒక్కొక్క పరికరాన్ని స్విచ్ ఉంచింది జూలీ! ఎవరైనా హఠాత్తుగా అటు వచ్చా శిల అయిపోయినట్టే లెక్క.

మరో ద్వారంగుండా వాళ్ళు నలుగురూ ఆ బయటకు వచ్చారు.

జూలీ నేరుగా వజ్రడంగుల గదిలోని వెళ్ళింది. వా

కోటలోకి శత్రువులు వచ్చినట్టుగానీ, ఆ శత్రువులకోసం అన్వేషణ జరుగుతున్నదని గానీ, తెలుసుకున్నట్టు లేదు. వాళ్ళు పనిలో వాళ్ళు నిమగ్నులై ఉన్నారు.

టేబుల్‌మీద బొంబాయి రిజర్వుబ్యాంక్ మోడల్ తయారయి ప్రహ్మాండంగా ఉంది. ఆ మోడల్ ముందు తాజ్ మహల్‌గూడ పనికి రాదనిపించే అందంగా ఉంది.

జూలీ ఒక్క తన్ను తన్నింది. ఆ మోడల్‌ని. అది టేబుల్ మీదనుంచి క్రింద పడి ముక్కలు ముక్కలై పోయింది. వడ్రంగి పనివాళ్ళు కోపంతో తుపాకులు తీయబోయారు. ఆగంతకుల్ని ఎదుర్కొనేటందుకు.

అయితే జూలీ వదలిన కిరణం మూలంగా వాళ్ళు అచేతనంగా బొమ్మల్లా నిలబడిపోయారు.

ఏ మాత్రం కాలయాపన చేయకుండా జూలీ, ఆ హాలు దాటి, మరో గది తలుపు తెరచింది.

ఆ గదిలో నల్లని చీరలో, మేలి ముసుగులో వీరనారి కూర్చుని ఉంది. టేబుల్ ముందు ఆమెకెదురుగా భయంకర్ నిలబడి ఆమెకేదో చెబుతున్నాడు.

ఆగంతకుల్ని చూస్తూనే భయంకర్ తన బెల్టులోనుంచి రివాల్వర్ తీయబోయాడు.

అతడ్ని చూడగానే రమణికి కోపం ముంచుకొచ్చింది. తన చేతిలోని పరికరంతో కాంతి పుంజాన్ని అతడి మీదకు ప్రసరించింది. అతడు అలాగే కొయ్యబారిపోయాడు.

ఈ హఠాత్సంఘటనకు వీరనారి బెదిరిపోయినట్టుగా కనుపించింది.

"మేలి ముసుగులోని వీరనారి! ఈ నాటితో నీ ఆట కట్టు!" అని కోపంగా అరిచింది జూలీ.

''కాంతి కిరణం రహస్యం చేజిక్కిందని కులుకుతున్నావేమో! అది నా దగ్గర పని చేయదు! చూడు! నిన్నిపుడే పాతాళ గృహానికి పంపుతాను!'' అంటూ వీరనారి ఆమె టేబుల్ మీది స్విచ్‌ని నొక్కింది.

శిరస్త్రాణం ధరిస్తే ఎవరి మాటలు వినబడవు గదా, వీర నారి మాటలు తనకేలా వినిపించినాయ్ అని ఒక్క క్షణం ఆశ్చ ర్యపోయింది జూలి.

కానీ వీరనారి ముందు వైర్‌లెస్ ఉండి ఉండవచ్చనీ, శిరస్త్రాణాల్లో దాని తాలూకు రిసీవర్ ఉండటంవల్లనే, ఆమె మాటలు తనకు స్పష్టంగా వినిపించాయని గ్రహించటానికి అట్టే కాలం పట్టలేదు జూలికి.

వీరనారి టేబుల్‌మీద స్విచ్ నొక్కగానే, జూలి పాదాల క్రిందినేల కదలుతూన్నట్టు అనిపించింది. ఇలాంటి మోసం ఏదో జరుగుతుందని ముందే ఊహించిన జూలి ఒక్క ఎగురుతో టేబుల్ అంచుని పట్టుకుని వ్రేలాడింది.

మరు క్షణంలో జూలి నిలబడిన చోటు నేలక్రుంగిపోయి క్రింద పెద్ద అగాధం ఏర్పడింది.

ఇదంతా చూస్తున్న కరుణాకర్ తన చేతిలోని పరికరాన్ని వీరనారి మీదకు ప్రసరింపజేశాడు. లేకపోతే ఆమె జూలిని అగాధంలోకి నెట్టేస్తుందేమో అని!

వీరనారి శిలాప్రతిమలా అయిపోయింది. జూలి టేబుల్ మీద స్విచ్‌ని అందుకుని దాన్ని నొక్కింది.

అగాధం మూసుకుపోయి ఎప్పటిలా నేల ఏర్పడింది.

''కరుణాకర్! ఆమె నుంచి కిరణ ప్రసారాన్ని ఆపు చెయ్ ఆమె నుంచి మనకు కొంత సమాచారం కావాలి!'' అంది జూలి.

వీరనారికి తెలివి వస్తూనే మరో పన్నాగం వేసింది. ఆమె

కూర్చున్న కుర్చీకి చక్రాలున్నయ్. వాటిని త్రిప్పేసరికి కుర్చీ వేగంగా వెనక్కు జరిగింది. అంతేకాదు ఆ కుర్చీ గది దాటుకుని పోవటానికి వీలుగా, గోడలో మరో ద్వారం తెరుచుకుంది.

జూలి టేబుల్ మీదకు ఎగిరి జుట్టు దొరకబుచ్చుకుంది కానీ ఆ జుట్టు ఊడి చేతికి వచ్చింది. అది కేవలం విగ్గు అని తెలుసుకుని జూలి దాన్ని నేలకేసి విసిరికొట్టింది.

ఈ దఫా రమణి, వీరనారి మీదకు కాంతి కిరణాన్ని ప్రసరింపజేసింది.

సరిగా గుమ్మం దగ్గర చక్రాల కుర్చీ ఆగిపోయింది. వీర నారి మరోసారి గడ్డకట్టుకు పోయింది.

నలుగురు ఆమెను చుట్టు ముట్టారు. కిరణాన్ని ఉపసంహ రించాక వీరనారి ముఖానికున్న మేలి ముసుగుని లాగేసింది. జూలి.

ఆశ్చర్యం! కుర్చీలో కూర్చున్న వ్యక్తి ఆడదికాదు అందరూ అనుకున్నట్టుగా! అతడు పురుషుడు నిక్కచ్చిగా.

"అరె! ఇతడు మన శాఖ వాడే! ఏజెంట్ త్రీ జీరో!" అని అరిచింది రమణి.

జూలి అతడి ముఖంలోకి చూసింది, ఛటర్జీ పేరుతో రమణి ప్రక్కనే ఆపరేషన్ టేబుల్ మీదున్నవ్యక్తి అతడు!

అతడ్ని బంధించారు నలుగురూ కలసి! తమ గూఢచారి శాఖలో వ్యక్తే ఈ ముఠాకు నాయకుడు! స్త్రీగా వీరనారి అనే పేరుతో చెలామణీ అయి ప్రభుత్వాన్ని మోసం చేస్తున్న వ్యక్తి తను పనిచేసే గూఢచారి శాఖకే అప్రతిష్ట తెచ్చిన కిరాతకుడు.

శిరస్త్రాణాలు విప్పేసి తమ బంధితుడితో ఆ గదిలోంచి బయటకు వచ్చారు గూఢచారి శాఖలోని వ్యక్తులు, రమణి,

జూలీ, ఛటర్జీ, కరుణాకర్!

అప్పటికి జూలీ వైర్‌లెస్‌లో తమ కేంద్ర కార్యాలయా తెలియజేసింది 'వీరనారిని' ప్రాణాలతో పట్టుకున్నట్టుగా.

"ఛటర్జీ పేరు చెప్పి మమ్మల్నెందుకు మోసంచేశావ్ అనడిగింది రమణి, 'శ్రీ జీరో' వంక చూస్తూ.

"ఆ ట్రిక్ నేను చెబుతాను విను! మనల్ని నమ్మించటా ముఠా నాయకురాలు. కాదు, నాయకుడైన శ్రీ జీరో, ఛటర్జీ అయినట్టుగా, రమణి ప్రక్కన బంధంలో ఇరుక్కు పడుకున్నాడు. మనం అతడే నిజంగా ఛటర్జీ అనుకుని, అత మనతో కారులో తీసుకు వెళ్ళాం, ఇక్కడనుంచి తప్పించి.

"డ్రైవింగ్ సీట్లో కూర్చుని, కారుని అటు పోనిచ్చి, ఇ పోనిచ్చి మనల్ని తిరిగి కోట దగ్గరికే చేర్చాడు!" జూలీ బదు చెప్పింది శ్రీ జీరోకి బదులుగా.

"ఇంతకీ ఇతడి పథకం ఏమిటని? ఈ ముఠానం ఎందుకు తయారు చేసినట్టు!" కరుణాకర్ అడిగాడు.

ఈ దఫా కూడ జూలీయే సమాధానం చెప్పింది. "మ ప్రొజెక్టర్‌ని ఆడించినప్పుడు తెరమీద బిల్డింగ్‌లు కనబడిన గుర్తుందా?"

"అవును!" అన్నారు రమణి, ఛటర్జీ.

"ఆ బ్యాంకులోకి ఇతడి ముఠా జొరబడి, ఈకా కిరణాల్ని ఉపయోగించి బ్యాంకు ఉద్యోగులందర్నీ శిలాప్రతిమల చేస్తారు. ఆ తర్వాత లాకర్స్ తెరచి డబ్బూ, బంగారం అం దోచేస్తారు. ఇలానే ప్రతి పట్టణంలోనూ దోపిడి చేస్తారు. డబ్బుతో ప్రభుత్వాన్ని కూలద్రోసి, తామే నిరంకుశలుగా మ లని శ్రీ జీరో ఆశయం అయి ఉంటుంది.

"తన అనుచరులకు ప్రతి బ్యాంకు మీదకూ ఎలాదాడి చేయాలో తర్ఫీదు ఇచ్చేందుకుగాను. బ్యాంకుమోడల్స్ వ్రడంగం వాళ్ళ చేత తయారు చేయించటంలో ప్రధానోద్దేశ్యం!"

"ఎంత కుట్రట!" అని ముక్కు మీాద వ్రేలేసుకుంది రమణి

"అంతేకాదు! ఈ పరికరాల్ని తయారు చేయటంకోసం అణుశక్తికి అవసరమయే యురేనియం అవసరం! ఈ యురేనియం కెనడా దేశం నుంచి మన దేశానికి ఏరీతిగా, ఎంత రహస్యంగా చేరవేయ బడుతుందో, మన కేంద్ర కార్యాలయం ఫైళ్ళలో మాత్రమే తెలియజేయబడి ఉంది.ఆ రహస్యాన్ని దొరక బుచ్చుకుని, మనతోటి ఉద్యోగి అని చెప్పుకోవడానికే సిగ్గు చేటు అయిన ఈ త్రీ జీరో యురేనియం కాజేయటం మొదలెట్టాడు. దాంతోనే ఈ కిరణ యంత్రాల్ని తయారు చేయిస్తున్నాడు."

"ఈ ఎడారిలో రహస్య స్థావరం ఏర్పరచుకుని తన పథకాన్ని అమలుకో పెట్టాలని చూశాడు. కానీ ఎవడు తీసిన . గోతిలో వాడే పడతా డన్నట్టుగా, తను తయారు చేయించిన కిరణానికి తనే బందీ అయిపోయాడు." జూలీ ముగించింది.

అంతలో ఆకాశంలో హెలికాప్టర్ల మ్రోత వినిపించింది అందరి ముఖాల్లో సంతోషం వెలిగింది.

— : ఐపోయింది : —